

ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออม : กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

Problems and Guidelines for Development on Saving: Case Study of
Phya Prasit Community Dusit District Bangkok

สนทยา เขมวิรัตน์
ดวงใจ เขมวิรัตน์
พรประภา แสงสินเจริญชัย
สมใจ ฉินธนะปทุมพร

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออม : กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : สนทยา เขมวิรัตน์ สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
 ผศ.ดวงใจ เขมวิรัตน์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ฯ มทร.พระนคร
 ผศ.พรประภา แสงสินเจริญชัยสาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
 สมใจ ฉินธนะปทุมพร สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร

พ.ศ. : 2555

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใน 2 ด้าน คือด้านความรู้เกี่ยวกับการออมและด้านทัศนคติเกี่ยวกับการออม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ประจำต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 126 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบทดสอบ จำนวน 23 ข้อ และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 24 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t - test for independent sample, F- test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีรายได้ประจำต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ไม่มีรายได้พิเศษ และมีภาระหนี้สิน ดังนั้นผู้นำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ และภาครัฐบาล อาจดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการออมให้เกิดขึ้นกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ได้ ดังนี้ จัดฝึกอบรมการวางแผนการออม ส่งเสริมการทำบัญชีครัวเรือน อบรมการสร้างรายได้เสริม อบรมการวางแผนการใช้จ่าย และอบรมการให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน

2. ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ พบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้เกี่ยวกับการออมอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ส่วนด้านทัศนคติเกี่ยวกับการออม สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีทัศนคติเกี่ยวกับการออมในระดับดี

3. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีเพศและอายุที่แตกต่างกัน มีระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม
ด้านทักษะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

Title : Problems and Guidelines for Development on Saving: Case Study of Phya Prasit Community Dusit District Bangkok

Researcher : Sontaya Khamwirat. Faculty of Business Administration, RMUTP
Duangjai Khamwirat. Faculty of Science and Technology, RMUTP
Pornprapa Saengsincharoenchai. Faculty of Business Administration, RMUTP
Somjai Chintanapatumporn. Faculty of Business Administration, RMUTP

Year : 2012

Abstract

The purpose of this study was to study and compare problems of members of community Phya Prasit towards saving in two aspects: knowledge of saving and perspective of saving. The samples were classified by gender, age, occupation, status, education and monthly income. The samples in this research were 126 members of community Phya Prasit. The study participants selected by simple random sampling. The test with 23 items and questionnaires of rating scales with 24 items were used as the research instrument. Percentage, mean, standard deviation, t - test for independent sample, F - test and Scheffe's test analysis were statistical method to analyze data.

The results were as follows:

1. Since income of the members of community were relatively low, no extra revenue and debt to be paid. So guidelines for the development on savings were as follows: training to make plan for savings, promote to make the household account, training to make extra money, training planned to spending, and training to make the knowledge of investment.
2. Problems of members of community Phya Prasit towards saving: in aspect of knowledge on saving of members of community were relatively low, while perspective of saving was in a great extent.
3. There were significant difference for problems of members of community Phya Prasit in aspect of knowledge of saving at the 0.05 level among members of community Phya Prasit in different gender, and different age.

4. There was significant difference for problems of members of community Phya Prasit in aspect of perspective of saving at the 0.05 level among members of community Phya Prasit in different occupation.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ เนื่องจากคณะผู้วิจัย ได้รับความอนุเคราะห์จากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการสนับสนุนเงินทุนเพื่อการวิจัย และนางมณี จิรโชติมงคลกุล (ประธานสภาองค์กรชุมชน เขตดุสิต) ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาครู อาจารย์ ผู้ประสาทความรู้แก่คณะผู้วิจัย

นายสนทยา เขมวีรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวีรัตน์

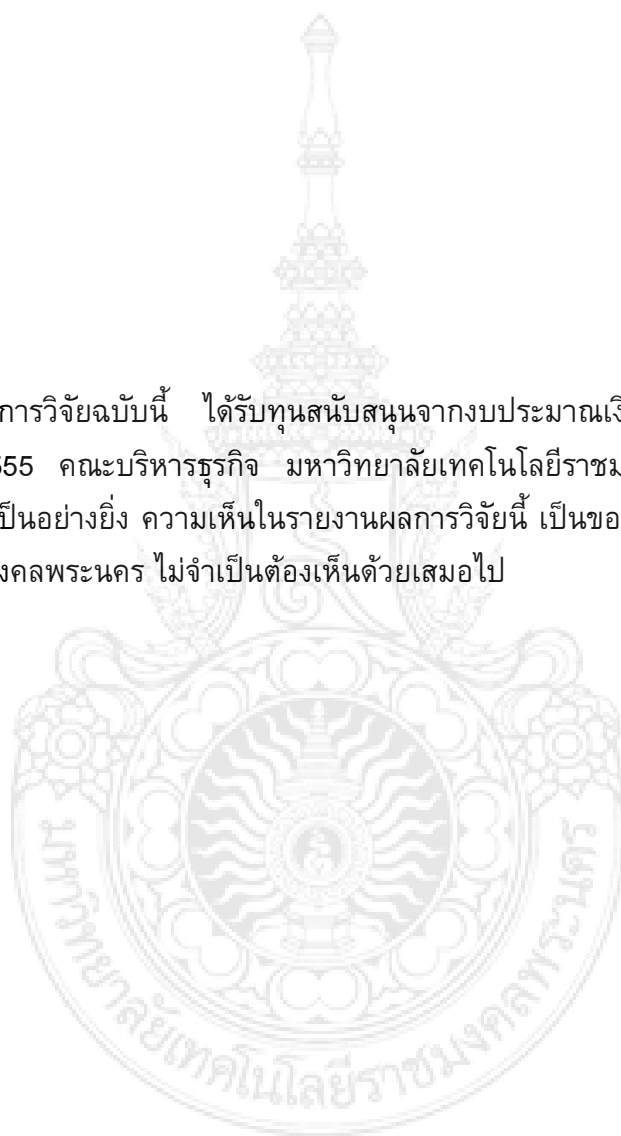
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย

นางสมใจ จินธนะปทุมพร

คณะผู้วิจัย

รายงานการวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินผลประโยชน์ ประจำปี งบประมาณ 2555 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะผู้วิจัย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ความเห็นในรายงานผลการวิจัยนี้ เป็นของคณะผู้วิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
ขอบคຸณทຸน	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(6)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง	(9)
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการออม.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และทักษะ.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต.....	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	33
ประชากร.....	33
กลุ่มตัวอย่าง.....	33
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	62
วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	69
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	75
คณะผู้วิจัย.....	90

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพ ครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน.....	43
2	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของรายได้ประจำต่อเดือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	45
3	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของรายได้พิเศษต่อเดือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	46
4	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	47
5	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	48
6	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	49
7	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	50
8	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการแก้ปัญหา เมื่อค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	51
9	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาระหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	52
10	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	52
11	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุของหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์.....	53
12	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกเป็นรายด้านทุกด้าน.....	54
13	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านทุกด้าน.....	55
14	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรอายุ เป็นรายด้านทุกด้าน.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิก ชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม จำแนกตามอายุ.....	57
16	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรอาชีพ เป็นรายด้านทุกด้าน.....	58
17	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิก ชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม จำแนกตามอาชีพ.....	59
18	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรสถานภาพครอบครัว เป็นรายด้านทุกด้าน.....	60
19	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา เป็นรายด้านทุกด้าน.....	60
20	แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรรายได้ประจำต่อเดือน เป็นรายด้านทุกด้าน.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เงินออมถือเป็นเงินทุนที่สำคัญต่อการลงทุนของประเทศ ซึ่งเป็นรากฐานและปัจจัยสำคัญที่ช่วยกำหนดการลงทุนให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโต สร้างเสถียรภาพและลดความผันผวนทางเศรษฐกิจ เพราะการออมในระดับสูง อาจทำให้การลงทุนในประเทศไม่ต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศ ดังนั้นแม้เศรษฐกิจจะถดถอยก็สามารถพึ่งพาการออมในประเทศได้ ทำให้สามารถพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาการออมแต่ละประเภทในปัจจุบัน พบว่าภาคครัวเรือนมีส่วนการออมสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มธุรกิจ และภาคครัวเรือนตามลำดับ โดยเฉพาะภาคครัวเรือนซึ่งจัดเป็นเศรษฐกิจพื้นฐานที่สำคัญของประเทศ มีอัตราการออมค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 อัตราการขยายตัวของค่าใช้จ่ายภาคครัวเรือน เพิ่มสูงขึ้นในส่วนที่สูงกว่าอัตราการขยายตัวของรายได้ จึงก่อให้เกิดปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือนที่แผ่กระจายเป็นวงกว้าง นำมาสู่การวิเคราะห์ที่กันอย่างกว้างขวาง ส่วนใหญ่มุ่งประเด็นความเป็นไปได้ว่าหนี้สินดังกล่าว อาจกลายเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในระยะต่อไป โดยเฉพาะหากดอกเบี้ยสูงขึ้น และส่งผลกระทบต่อความสามารถในการชำระคืนของผู้กู้ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ตลอดจนฐานะดำเนินการของสถาบันการเงินในระบบ และท้ายที่สุด อาจส่งผลลดเสถียรภาพเศรษฐกิจของประเทศได้ (ผู้จัดการออนไลน์,2547)

การออมเป็นการช่วยสร้างความมั่นคงทั้งชีวิตและประเทศชาติ และเพื่อให้มีชีวิตที่อุ่นใจมีความมั่นคงในยามชราจึงควรริบออมตั้งแต่วันนี้ ไม่ว่าจะมากหรือน้อย โดยปฏิบัติเช่นนี้เป็นประจำจะทำให้มีหลักประกันที่แน่นอน การออมจึงเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับทุกคนในยุคปัจจุบัน แต่ที่น่าสนใจคือหลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ระดับการออมค่อยๆ ปรับตัวลดลงและที่แย่ที่สุดคือ การออมภาคครัวเรือนในประเทศไทยที่เคยสูงประมาณ 14.4% ในปี 2532 ปัจจุบันลดลงเหลือ 3.8% ถ้าเป็นเช่นนี้ก็เป็นที่น่ากังวลกันว่า การออมคงจะน้อยลงไปเรื่อยๆ และจะกระทบต่อการออมโดยรวมของประเทศ จนอาจจะทำให้ประเทศไทยมีเงินออมไม่พอเพียงกับความต้องการในการพัฒนาประเทศในอนาคต และยิ่งพบว่าเงินออมภาคครัวเรือนของประเทศไทยนั้น จริงๆแล้วมาจากกลุ่มคนฐานะดี และกลุ่มคนบางจังหวัดเท่านั้น ปัญหาการออมของครัวเรือนไทยจึงค่อนข้าง "น่าเป็นห่วง" เพราะเมื่อเจาะลึกลงไปในระดับจุลภาคแล้วจะพบว่าในครัวเรือนที่มีรายได้สูงจะมีเงินออมเฉลี่ยประมาณ 8,000 บาท/เดือน ส่วนครัวเรือนที่มีรายได้ปานกลางมีเงินออมเฉลี่ยประมาณ 2,000 บาท/เดือน นอกนั้นมีเงินออมเฉลี่ยติดลบแทบทั้งสิ้น (กอบศักดิ์ ภูตระกูล,2552)

ปัญหาการออมภาคครัวเรือน จึงจัดเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งของประเทศ เพราะในอนาคตคนไทยจำนวนมากจะมีอายุยืนขึ้น จนอาจมีอายุถึงประมาณ 80-90 ปี ซึ่งประมาณการว่าในปี 2550 ประเทศไทยจะมีผู้สูงอายุประมาณ 7.04 ล้านคน เป็นผู้สูงอายุที่รัฐต้องรับภาระดูแลในทุกด้าน 1.8 ล้านคน และคาดว่าระหว่างปี 2543-2643 ประเทศไทยจะมีประชากรสูงอายุเพิ่มจาก 9.4% เป็น 29.38% ขณะที่วัยทำงานจะปรับลดลงจาก 65.9% มาอยู่ที่ 53.7% อายุขัยโดยเฉลี่ยเพศชายจะเพิ่มจาก 67.1 ปี เป็น 78 ปี ส่วนเพศหญิงจะเพิ่มจาก 74.8 ปี เป็น 83.8 ปี ส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อประชากรวัยทำงาน เพิ่มขึ้นจาก 14.26% เป็น 55.49% (กรณีการ์เอกเผ่าพันธุ์,2553) ชำรายเสหลักที่ผู้สูงอายุไทยพึ่งพาเป็นสำคัญในอดีต คือสถาบันครอบครัวพบว่าเริ่มอ่อนแอลง จากเดิมแต่ละครอบครัวมีบุตรประมาณ 3-4 คน ซึ่งพอจะให้ผู้สูงอายุพึ่งพาได้ในยามชรา แต่ปัจจุบันเหลือเพียงครอบครัวละ 1-2 คน ที่จะต้องมารับภาระดูแลผู้สูงอายุ โดยบางคนอาจต้องดูแลผู้สูงอายุ 2-3 คน ซึ่งถือเป็นภาระหนักมาก (กอบศักดิ์ ภูตระกูล,2552)

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กล่าวตอนหนึ่งในการเป็นประธานพิธีเปิดสัมมนาวันออมแห่งชาติ ประจำปี 2553 ซึ่งจัดโดยชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ว่า การออมมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชนตั้งแต่ระดับครอบครัวจนถึงระดับชุมชน ซึ่งการบริหารในเรื่องของการเงินและการออมนั้น มีความสำคัญในการสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพ ทั้งในแง่ของการดำรงชีวิตของแต่ละครอบครัว ของชุมชน ระดับรวมของเศรษฐกิจและระดับชาติ ดังนั้น ด้วยความตระหนักเกี่ยวกับการออม รัฐบาลจึงได้กำหนดให้วันที่ 31 ตุลาคมของทุกปี เป็นวันออมแห่งชาติ เพื่อให้ทุกคนตระหนักถึงการออมที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เพราะการออมเป็นการสร้างความมั่นคง และเป็นการสร้างหลักประกันให้กับชีวิตเพราะการออมเป็นการเก็บเงินเพื่อไปใช้ในอนาคต ซึ่งต่างจากหนี้ที่นำเงินในอนาคตมาใช้ในปัจจุบัน (อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ,2553)

ดังนั้นทุกๆฝ่ายควรต้องหันมาให้ความสำคัญ กับปัญหาการออมของประเทศอย่างจริงจัง อาจโดยการปรับเปลี่ยนทัศนคติ สร้างค่านิยม และสร้างจิตสำนึกในการออม เพื่อประโยชน์ในอนาคต การสร้างกลไกการออมในระดับชุมชน โดยเน้นการออมเป็นประจำสม่ำเสมอติดต่อกันนานๆ และพยายามสร้างพื้นฐานการออมให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วน บนหลักการที่สอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นชุมชนหนึ่งในเขตดุสิต ได้รับการจดทะเบียนจัดตั้งเป็นชุมชน ในปีพ.ศ.2541 มีจำนวนครัวเรือน ประมาณ 120 หลังคาเรือน สมาชิก จำนวน 702 คน มีสมาชิกสมัครเข้าร่วมโครงการออมเงินของชุมชน จำนวน 70 คน คิดเป็นเพียงร้อยละ 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด ซึ่งนับว่าเป็นอัตราที่ค่อนข้างต่ำ

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว ทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการออม กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ ซึ่งเป็นชุมชนหนึ่งในเขตดุสิต เพื่อหา

แนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการออม ให้แก่สมาชิกของชุมชนได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถช่วยลดปัญหาสังคม ลดปัญหาเศรษฐกิจภาคครัวเรือน เป็นการช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดทุนตลาดเงิน และสร้างเสถียรภาพแก่ระบบการเงินของประเทศไทยในระยะยาวสืบต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ประจำต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. ชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาการออมของสมาชิกชุมชน เพื่อให้มีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการออม ช่วยให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
2. ชุมชนอื่นๆ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริม และพัฒนาการออมของสมาชิกชุมชน เพื่อให้สมาชิกมีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการออม ช่วยให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ช่วยลดปัญหาสังคมและปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ
3. เขตดุสิตและเขตอื่นๆ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริม และพัฒนาการออมของประชากร เพื่อให้ประชากรมีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการออม ช่วยให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ช่วยลดปัญหาสังคมและปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ
4. ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพประชากรให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ช่วยลดปัญหาเศรษฐกิจ ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากร คือ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 183 คน (มณี จิโรตติมงคลกุล, 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 126 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane'

(ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547.) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 อาชีพ
- 1.4 สถานภาพครอบครัว
- 1.5 ระดับการศึกษา
- 1.6 รายได้ประจำต่อเดือน

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม
- 2.2 ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การออม หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต โดยไม่ต้องกระทำการเอง ด้วยการฝากเงิน ทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของสถาบันการเงิน โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งอาจมากน้อยแตกต่างกันไปแล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ฝาก

2. ปัญหาการออม หมายถึง ปัญหาที่อาจส่งผลต่อการออมเงินของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม และด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม

3. ความรู้เกี่ยวกับการออม หมายถึง ผลจากการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ในการจัดสรรเงินหรือรายได้ที่ได้มา เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต

4. ทัศนะเกี่ยวกับการออม หมายถึง สภาพความรู้สึกของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีต่อการจัดสรรเงินหรือรายได้ที่ได้มาเพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน
2. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน
3. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน
4. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน
5. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน
6. สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออม: กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1. แนวคิดเกี่ยวกับการออม

ตอนที่ 2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และทัศนคติ

ตอนที่ 3. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1. แนวคิดเกี่ยวกับการออม

ความหมายของการออม

การออม(Saving) ตามความคิดของอนิศา เซ็นนันท์ (2547:32-33) หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคัด ด้วยการฝากเงินทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการไม่ต้องกระทำการเอง โดยทั่วไปผลตอบแทน ที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ยซึ่งอาจมากขึ้นแตกต่างกันไป แล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ฝาก ซึ่งสอดคล้องกับจันทรเพ็ญ บุญฉาย(2552:4) ที่เชื่อว่าการออม คือ การเก็บสะสมทีละเล็กละน้อยให้เพิ่มพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน ส่วนในเว็บไซต์ bangkokbiznews.com สรุปว่า การออม คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ ซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไป เรียกว่า เงินออม $Incomes-Expenses= Savings$ โดยทั่วไปการออมจะเกิดขึ้น ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีรายได้มากกว่าการจ่ายของเขา ทางที่จะเพิ่มเงินออมให้แก่บุคคลอาจทำได้ โดยการพยายามหาทางเพิ่มรายได้ให้มากขึ้นด้วยการทำงานมากขึ้น ใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ หรือการปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพมีรายได้สูงขึ้น เป็นต้น นอกจากนั้นการลดรายจ่ายลง ด้วยการรู้จักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม ก็จะทำให้มีการออมเกิดขึ้นได้เหมือนกัน และการออมคือการกันเงินส่วนหนึ่งของรายได้ ที่เราไม่ใช้ให้หมดไปกับการบริโภคปัจจุบัน โดยเลือกที่จะนำเงินเก็บไว้ใช้ในอนาคัดแทน ส่วนที่รวบรวม จันทวงศ์ (ออนไลน์) กล่าวว่า การออมเงิน หมายถึง การกันเงินส่วนหนึ่งของรายได้ที่มี โดยไม่ใช้ให้หมดไปกับการบริโภคในปัจจุบัน แต่เลือกที่จะนำเงินส่วนนั้นเก็บไว้ใช้ในอนาคัดแทน

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การออม หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต โดยไม่ต้องกระทำการเอง ด้วยการฝากเงิน ทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของของสถาบันการเงิน โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งอาจมีน้อยแตกต่างกันไปแล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ฝาก

ความสำคัญของเงินออม

เงินออมเป็นปัจจัยที่จะทำให้เป้าหมายซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคตบรรลุจุดประสงค์ เช่น เมื่อกำหนดเป้าหมายไว้ว่าจะต้องมีบ้านเป็นของตนเองในอนาคตให้ได้ เงินออมจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดเป้าหมายที่วางไว้เป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้เงินออมยังใช้สำหรับแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงของบุคคลได้ด้วย เพราะการดำเนินชีวิตประจำวันอาจมีความไม่แน่นอนเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เช่น อาจต้องตกงาน เกิดเจ็บป่วย ประสบอุบัติเหตุ หรือต้องประสบภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้นบุคคลจึงควรมีการออมอย่างสม่ำเสมอในชีวิต ([www.bangkokbiznews.com /fundamental/](http://www.bangkokbiznews.com/fundamental/))

ประโยชน์ของการออมเงิน

การออมเงินเป็นเหตุผลสำคัญ ในการป้องกันปัญหาทางการเงิน ที่อาจเกิดขึ้นได้ดีที่สุด บุคคลจึงควรมีการออมเงินจำนวนหนึ่งไว้ใช้จ่ายในอนาคต ซึ่งไม่จำเป็นออมเงินจำนวนมากมาย แต่ควรเป็นจำนวนเงินที่ทำงานหรือครอบครัวมีไว้พอเพียงสำหรับแก้ปัญหาทางการเงินได้ การออมเงินมีประโยชน์สรุปได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. บุคคลมีเงินจำนวนหนึ่งเก็บไว้ใช้จ่ายซื้อสิ่งของที่ต้องการ หรือใช้จ่ายในยามจำเป็นในอนาคต เช่น ใช้จ่ายเมื่อมีเหตุจำเป็นฉุกเฉิน เจ็บป่วย หรือยามชรา และหลังเกษียณ
2. มีรายได้และผลตอบแทนเพิ่มจากเงินออม เพื่อชดเชยเงินภาวะเฟ้อที่เพิ่มขึ้นในอนาคต เช่น ใช้เงินปันผลจากการลงทุน ดอกเบี้ยรับจากบัญชีเงินฝาก ผลต่างจากราคาซื้อ-ขายทรัพย์สิน
3. มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ครอบครัว โดยนำเงินออมมาซื้อทรัพย์สินขนาดใหญ่ ราคาแพงได้โดยไม่เป็นหนี้สินล้นพ้นตัว เช่น ซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์
4. มีเงินออมไว้สำหรับแผนการที่วางไว้ในอนาคต เช่น เพื่อการศึกษาต่อต่างประเทศ การลงทุนเปิดกิจการทำธุรกิจที่เยื้องไกล
5. มีเงินออมไว้เป็นมรดกแก่ลูกหลาน หรือเพื่อการบริจาคการกุศล หรือช่วยเหลือสังคม

รูปแบบของการออมเงิน

การออมเงินในครัวเรือนมีการออมอยู่ 2 รูปแบบคือ

1. การออมแบบเก่า เก็บการออมที่เก็บเงินไว้ที่บ้านในครัวเรือนของตน เช่น เก็บซ่อนเงินไว้ที่ใดที่หนึ่งของบ้าน หรือซื้อทองรูปพรรณเก็บไว้ เป็นต้น การออมแบบนี้นับว่าไม่เป็นผลดีต่อระบบเศรษฐกิจ เพราะทำให้ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจขาดแคลนเงินทุน นอกจากนี้ยังเป็นการออมที่เสี่ยงต่อการสูญหายหรือถูกจี้ปล้นและไม่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนกลับคืนมา

2. การออมแบบใหม่ เป็นการออมเงินโดยนำเงินไปฝากไว้ที่สถาบันการเงิน ซึ่งจะมีความปลอดภัยกว่า นอกจากนี้ยังได้รับผลประโยชน์กลับคืนมาในรูปเงินปันผล ดอกเบี้ย หรือกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ การออมเงินแบบนี้จะก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจ โดยเป็นการช่วยระดมเงินทุนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ จึงก่อให้เกิดการลงทุน การผลิต การจ้างงานเพิ่มขึ้นในระบบเศรษฐกิจด้วย

ประเภทของการออมเงิน

การเก็บออมเงินเพื่อให้บรรลุเป้าหมายชีวิต บุคคลควรเก็บออมเงินไว้กับบัญชีเงินฝากธนาคารแต่ละธนาคารหรือบัญชีเงินฝาก ตามเป้าหมายชีวิตหรือตามประเภทของเงินออม เพื่อจะให้เห็นยอดเงินออมที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เช่น บัญชีเงินฝากเพื่อสร้างบ้าน บัญชีเงินฝากเพื่อการศึกษา เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างกำลังใจและความภาคภูมิใจในตนเอง (Self Esteem) เงินออมแบ่งเป็น 3 ประเภท (มณฑานี ตันติสุข. 2549,251)

1. เงินออมเพื่อความมั่นคง คือ การออมเงินเพื่อใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินเป็นเงินออมที่เก็บไว้ใช้เมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น เช่น การเจ็บป่วย อุบัติเหตุ การตกงาน การซ่อมแซมรถยนต์ เป็นต้น เงินออมประเภทนี้จะทำหน้าที่ช่วยให้บุคคลดำรงชีวิตได้ตามปกติได้ไม่เดือดร้อนเมื่อมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้น

2. เงินออมเพื่อเกษียณ คือ การเก็บสะสมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในยามเกษียณ ซึ่งผู้ที่เกษียณอายุจะมีรายได้ลดลง ถ้ามีเงินออมประเภทนี้ จะทำให้การใช้ชีวิตยามเกษียณอายุ มีอิสรภาพทางการเงิน เพราะชีวิตที่ต้องพึ่งพาคนอื่น นอกจากขาดอิสรภาพแล้วยังขาดความภาคภูมิใจในตนเองด้วย

3. เงินออมเพื่อการลงทุน เป็นการสะสมเงินออมเพื่อนำเงินไปลงทุนทำธุรกิจหรือลงทุนในหลักทรัพย์ เช่น ลงทุนในตราสารหนี้ ตราสารทุนหรือซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อขายต่อโดยมีเป้าหมายเพื่อให้มีผลตอบแทนเพิ่มมากกว่าดอกเบี้ยเงินฝากที่ได้รับจากการออมเงินไว้ที่ธนาคาร ซึ่งเงินออมประเภทนี้จะทำให้บุคคลมีอิสรภาพทางการเงินมากขึ้น โดยไม่ต้องรอรายได้จากการทำงานอย่างเดียววิธีนี้เรียกว่า “จงให้เงินทำงานให้เรา ให้มีเงินงอกเงยเพิ่มขึ้น”

เป้าหมายในการออมเงิน

การกำหนดเป้าหมายทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้รู้ว่าจะเก็บออมเงิน เพื่ออะไร จำนวนเท่าไร ใช้เวลาแค่ไหนซึ่งเป้าหมายออมเงินของผู้บริโภคแตกต่างกัน ดังนี้

1. ออมเงินไว้เพื่อใช้ในการศึกษาให้สูงขึ้น
2. ออมเงินไว้เพื่อการจัดงานแต่งงาน
3. ออมเงินไว้เพื่อสร้างบ้านและตกแต่งบ้าน
4. ออมเงินไว้เพื่อซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัว หรือตนเอง เช่น ซีอีรถยนต์
5. เก็บออมเงินไว้เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เช่น ยามว่างงาน ค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมแซมบ้าน ค่าซ่อมแซมรถยนต์ เป็นต้น
6. เก็บออมเงินเพื่อซื้อประกันชีวิตและประกันภัย
7. เก็บออมเงินเพื่อลงทุนในหลักทรัพย์ เพื่อหาประโยชน์จากเงินออม ให้งอกเงย เช่น ซื้อตั๋วเงินคลังรัฐบาล การซื้อสลากออมสิน การซื้อพันธบัตรรัฐบาล การซื้อหุ้นสามัญในบริษัทต่าง ๆ เป็นต้น
8. เก็บออมเงินไว้ใช้จ่ายในวัยหลังเกษียณอายุงาน
9. ออมเงินเพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ
10. ออมเงินเพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน
11. ออมเงินเพื่อใช้ในกิจกรรมทางศาสนาหรือประเพณี
12. ออมเงินเพื่อให้ได้ดอกเบี้ยทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

การสร้างวินัยการออมเงิน

การออมเงินเป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก เพราะการใช้จ่ายเงินตามความพอใจของตนเพื่อหาความสุขในปัจจุบันให้แก่ตนเอง ง่ายกว่าการประหยัดเงินเพื่อให้เหลือเงินเก็บออม นั่นเป็นเพราะการไม่มี “วินัยในการออม” ซึ่งการไม่มีวินัยในการออมถือว่าเป็นอุปสรรคสำคัญในการออมเงินอย่างยิ่ง

“วินัย” (Discipline) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากตัวเราซึ่งถูกปลูกฝังมาเรื่อย ๆ จนเกิดเป็นนิสัย และไม่ได้เกี่ยวข้องกับคนอื่นเลย การออมเงินควรเริ่มต้นตั้งแต่เด็ยนี้เพราะถ้าไม่เริ่มต้นการออมเงินจะมีความยุ่งยากและลำบากเมื่อถึงวัยชราหรือเมื่อได้รับความเจ็บป่วยหรือตกงานสิ่งสำคัญในการออมเงิน คือต้องตระหนักว่าการออมเงิน ไม่ใช่สิ่งที่จะกระทำได้ เมื่อเงินเหลือใช้ หากแต่เป็นการกันเงินส่วนหนึ่งเป็นเงินออมมาจากรายได้ก่อนแล้วนำเงินส่วนที่เหลือไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน หากคิดว่าจะรอให้มีเงินเหลือใช้ก่อนจึงออมเงินให้เป็นนิสัยคือ ต้องทำทุก ๆ วันให้เป็นกิจวัตรประจำวันได้เท่าไรยิ่งดีกับตัวเราเท่านั้น

การออมเงินจะประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องอาศัยการมีวินัยในตนเองมากที่สุด วินัยในตัวเอง คือความสามารถที่จะทำให้เราทำในสิ่งต้องทำ ณ เวลาที่ควรทำไม่ว่าสิ่งนั้นเราอยากทำหรือไม่อยากทำก็ตาม

แนวทางการสร้างวินัยการออมเงิน สามารถกระทำดังต่อไปนี้

1. กำหนดเป้าหมายการออมว่า ต้องการออมเงินเพื่ออะไร จำนวนเท่าใด และต้องใช้ระยะเวลาเท่าใด
2. ปรับเปลี่ยนวิธีคิดเกี่ยวกับการออม จากการออมเงินเมื่อมีเงินเหลือจากการใช้จ่าย เปลี่ยนเป็นการออมเงิน ต้องกันเงินบางส่วนออกจากรายได้ก่อน เหลือเท่าไรจึงนำไปใช้จ่ายและต้องใช้จ่ายอย่างพอเพียงกับเงินที่มีอยู่ คือ มีเท่าไรใช้จ่ายเท่านั้น ไม่ฟุ่มเฟือย
3. ให้บทวนไตร่ตรองให้ดีทุกครั้งก่อนจะจ่ายเงินซื้อสิ่งของตามต้องการ ให้ถามตัวเองทุกครั้งว่าสิ่งที่ซื้อนั้นมีความจำเป็นสำหรับเรามากน้อยเพียงใด
4. การเริ่มต้นการออมเงินให้เริ่มต้นจากการออมทีละน้อยก่อน แล้วค่อยเพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงระดับเหมาะสมกับตนเองโดยฝึกฝนให้เกิดเป็นนิสัย ด้วยวิธีการต่อไปนี้
  - 4.1 หักเงินรายได้ร้อยละ 10 ของรายได้เพื่อเป็นเงินออม และให้คิดว่าเงินที่หักเพื่อการออมนี้เป็นการให้รางวัลแก่ตัวเองก่อน และนำเงินร้อยละ 10 นี้เข้าบัญชีธนาคารแยกต่างหาก จะทำให้เป็นนิสัยการออมเงินที่ดีต่อไป
  - 4.2 เมื่อเริ่มหักเงินออมน้อยละ 10 ของรายได้ครบ 6 เดือนแล้วให้เพิ่มเงินออมเป็นร้อยละ 15 ร้อยละ 20 ตามลำดับแล้วจึงแบ่งเงินออมออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนหนึ่งออมเพื่อฉุกเฉินร้อยละ 10 อีกส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 10 ให้ออมเงินเพื่อความมั่งคั่ง
  - 4.3 เมื่อหักเงินออมน้อยละ 20 ของรายได้จนเป็นนิสัยแล้ว ให้เริ่มหักออมเงินเพิ่มเป็นร้อยละ 30 ของรายได้ เพื่อการลงทุนแล้วเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 ต่อไป ขั้นนี้ทำได้ยากกว่าข้อที่แล้ว เพราะต้องอาศัยความอดทนและตั้งใจอย่างมาก แต่เป็นนิสัยสร้างเศรษฐกิจอย่างแท้จริง
5. จัดสรรเงินออมให้กับเป้าหมายต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับชีวิตตนเอง ซึ่งอาจทำได้โดยแยกบัญชีเงินฝากตามเป้าหมายชีวิตที่กำหนดไว้หลาย ๆ บัญชี และเลือกวิธีการเก็บออมเงินซึ่งเบาก่อนได้ยาก
6. เริ่มเก็บออมให้เร็วที่สุดจะทำให้มีเงินออมมากขึ้น เพราะการเริ่มต้นออมเร็ว ยังมีเงินออมมากกว่าคนที่เริ่มต้นออมช้า
7. จดบันทึกรายรับรายจ่าย โดยจดให้ละเอียดทุกรายการว่าในแต่ละวัน หรือแต่ละเดือนนั้น ๆ มีรายรับเท่าไร และจ่ายอะไรไปบ้างซึ่งการจดบันทึก จะช่วยให้เรามองเห็นสถานะการเงิน

ที่แท้จริงของตนเองว่า มีรายการอะไรบ้างที่ไม่ควรจ่ายก็ให้ตัดออกไป จะได้มีเงินเหลือสำหรับการออมเพิ่มขึ้น

8. ควบคุมการใช้บัตรเครดิตเพื่อสร้างวินัยการเงินในตนเอง หรือเพื่อบริหารการใช้เงิน ในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ควรใช้จ่ายเงินผ่านบัตรเครดิต เพราะถ้าไม่เตรียมเงินไว้ใช้จ่ายเพื่อชำระหนี้บัตรเครดิตแล้ว จะทำให้ต้องเป็นหนี้บัตรเครดิต ที่มีดอกเบี้ยค้างชำระสูงไม่น้อยกว่าร้อยละ 18 ต่อปี

9. จัดเก็บเอกสารทางการเงินอย่างเป็นระบบ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบค่าใช้จ่ายที่ค้างจ่าย เพื่อไว้ใช้ยืนยันยอดหนี้ที่ได้ชำระแล้ว เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอลดหย่อนเงินภาษี เป็นต้น

10. ใช้หนี้เก่าให้หมดและยุติการก่อหนี้ใหม่ หากที่ผ่านมามีหนี้เก่าแล้วและก็ควรตั้งต้นใหม่โดยวางแผนจัดการชำระหนี้ที่มีอยู่ให้หมดสิ้นโดยเร็ว และที่สำคัญต้องไม่ก่อหนี้เพิ่มขึ้น

11. ยึดหลักความพอเพียง เป็นการจัดการเงินที่ยึดถือหลักความพอดี พอเพียง โดยไม่มากเกินไป ด้วยการสร้างความสมดุลให้ชีวิตก็จะทำให้เรามีความสุขกับชีวิตในปัจจุบัน โดยการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้แก่ความพอประมาณ ความมีเหตุมีผล และการมีระบบภูมิคุ้มกันที่ดี

อุปสรรคของการออมเงิน

อุปสรรคสำคัญของการออมเงิน คือ การขาดวินัยในการออมที่ทำให้การออมเงินไม่สำเร็จตามเป้าหมายนอกจากนี้ยังมีอุปสรรคสำคัญที่ควรนำมาพิจารณา 3 ประการ คือ

1. เงินเฟ้อ (Inflation) คือภาวะที่เมื่อระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปสูงขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง จะทำให้อำนาจซื้อและมูลค่าของเงินออมลดลง นับว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างยิ่งซึ่งภาวะเงินเฟ้อจากภาวะเศรษฐกิจนี้ ควบคุมไม่ได้ด้วยตัวผู้ออมเงินเอง แต่อาจมีแนวทางในการแก้ไขได้โดยการหาแหล่งเงินออม ที่ให้อัตราผลตอบแทนที่สูงกว่าภาวะเงินเฟ้อ เช่น เป้าหมายการออมเพื่อตาวนรถยนต์โดยกำหนดไว้ว่าภายใน 5 ปีต้องได้เงิน 180,000 บาท แต่เมื่อครบเวลาตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ราคารถยนต์อาจแพงขึ้นจนบริษัทรถยนต์จำเป็นต้องเพิ่มวงเงินตาวนเป็น 200,000 บาท ซึ่งอาจทำให้เป้าหมายการออมคลาดเคลื่อนได้

2. ความโลภหรือกิเลส (Greedy) คือความอยากมีอยากได้สิ่งที่พบเห็นทุกอย่างจนลืมนึกถึงการออมเงินเพื่อสำหรับใช้ในอนาคต ซึ่งความอยากมีอยากได้นี้อาจทำให้แผนการออมเงินล้มเหลว “ความโลภ” เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ขาดวินัยการออมได้ทันที ดังนั้นจึงต้องฝึกฝนตนเองให้รู้จักคำว่า “พอเพียง” ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. เหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน (Unexpected Event) คือเหตุการณ์ที่ไม่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด ทำให้ชีวิตตั้งอยู่บนความไม่แน่นอน มักจะมีเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน

เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เช่น อุบัติเหตุ ตกงาน เจ็บป่วย ซ่อมรถยนต์ ฯลฯ จึงส่งผลต่อการนำเงินที่ออมอยู่มาใช้ ซึ่งนับว่าเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น เป็นอุปสรรคที่เราไม่รู้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใดจึงต้องวางแผนป้องกันเอาไว้ล่วงหน้า เช่น การทำประกันชีวิต ประกันภัย เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนที่อาจจะเกิดขึ้นได้

เคล็ดลับในการออม

1. เริ่มออมแต่เนิ่นๆ เพราะการฝากเงินด้วยการคิดดอกเบี้ยแบบทบต้น เงินก้อนที่มีอยู่จะยิ่งงอกเงยมากยิ่งขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป แต่สิ่งสำคัญที่จะทำให้การคิดดอกเบี้ยวิธีนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ เวลา ยิ่งมีเวลามากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้ดอกเบี้ยและเงินต้นมีโอกาสสะสมตัวเท่านั้น
2. จ่ายให้ตัวเองก่อน ให้พยายามคิดว่าเงินส่วนที่ต้องออมนั้น เป็นค่าใช้จ่ายประจำที่เราจำเป็นต้องจ่าย เหมือนเราเป็นเจ้านายของตัวเอง จำเป็นต้องกันเงินส่วนนี้เพื่อใช้หนี้ให้ตัวเอง ไม่ใช่varoให้เงินเหลือจากการใช้จ่ายส่วนอื่น ๆ แล้วจึงออม วิธีนี้จะช่วยให้เรามีเงินออมอย่างสม่ำเสมอ
3. หมั่นออมอย่างสม่ำเสมอ การออมเงินอย่างมีวินัย จะทำให้สามารถวางแผนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความถี่ในการออมนับว่ามีความสำคัญ การฝากเงิน 1 ครั้ง 10,000 บาท กับการแบ่งฝาก ครั้งละ 1,000 บาท จำนวน 10 ครั้ง ดอกเบี้ยที่ได้จะแตกต่างกัน เพราะทุกครั้งที่นำเงินใส่บัญชี เงินจำนวนนั้นจะถูกนับระยะเวลา เพื่อคิดดอกเบี้ยทันที ทำให้ดอกเบี้ยส่วนที่สะสมเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้ง กลายเป็นจำนวนเงินที่เพิ่มมากขึ้นตอนปลายปีได้

สิ่งจูงใจในการออม

การที่คนเรามี “เป้าหมาย” อย่างหนึ่งอย่างใดในอนาคตกำหนดไว้อย่างชัดเจนแน่นอน ก็จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเก็บออมมากขึ้น เป้าหมายของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันแล้วแต่ความจำเป็นและความต้องการของเขาและยังขึ้นอยู่กับความหวัง และความทะเยอทะยานในชีวิตของเขาด้วย เช่น บางคนอยากมีบ้านและที่ดินเป็นของตัวเอง อยากจะมีการศึกษาสูง อยากมีชีวิตที่สุขสบายในยามปลดเกษียณ หรือหวังที่จะให้ลูกหลานมีหลักฐานมั่นคง ดังนั้นเป้าหมายในการออมแตกต่างกันนี้ จะเป็นสิ่งที่กำหนดให้จำนวนเงินออม และระยะเวลาในการออมแตกต่างกันไป

การปฏิบัติเกี่ยวกับการออมที่ดี

แนวทางปฏิบัติเพื่อให้การออมได้ผลจริงๆควรกระทำดังนี้

1. หาทางทราบล่วงหน้าให้ได้ว่าจะมีการออมได้หรือไม่ โดยการจัดทำงบประมาณการเงิน ทำงบประมาณรายได้รายจ่ายเพื่อจะรู้ว่าต้องมีเงินเหลือที่จะเก็บออมเท่าไร

2. เมื่อทำงานประมาณและทราบว่าจะสามารถเก็บออมได้เดือนละเท่าไรแล้ว ให้กันเงินออมส่วนนั้น (ก่อนที่จะจ่ายเป็นรายจ่ายออกไป) แล้วนำไปฝากธนาคารทันที รายได้ที่เกิดขึ้นจากเงินออม เช่น ดอกเบี้ยที่ได้รับควรนำไปลงทุนต่อทันทีเพื่อให้เงินออมงอกเงยขึ้น การเก็บรักษาเงินออมให้ปลอดภัย นั้นควรเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยและมีรายได้ด้วย โดยการฝากสถาบันการเงินบางแห่งไว้ เช่น ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน สหกรณ์ออมทรัพย์ หรืออาจจะเก็บออมในรูปของการซื้อหลักทรัพย์ หรือตราสารฯ ที่มีความมั่นคง ก่อให้เกิดรายได้ และสามารถเปลี่ยนมาเป็นเงินสดได้ง่ายมาถือไว้ เช่น การซื้อพันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน พันธบัตรออมทรัพย์ต่างๆ ตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุนที่มั่นคง การซื้อหน่วยลงทุน กองทุนรวม หรือซื้อหุ้นของบริษัทที่มั่นคงถือไว้ ฯลฯ

ปัจจัยสำคัญในการออม

1. ผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับจากการออม คือถ้ายิ่งผลตอบแทนในการออมเพิ่มมากขึ้นเท่าใด ก็จะเป็นสิ่งดึงดูดใจให้บุคคลมีการออมเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น เช่น ในภาวะที่รัฐบาลกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ทุกแห่ง ลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำทุกประเภทลง ทั้งยังเก็บภาษีดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่มขึ้น ทำให้ระดับเงินออมของธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มลดลง เป็นอย่างมาก

2. มูลค่าของอำนาจซื้อของเงินในปัจจุบัน ผู้ออมจะตัดสินใจทำการออมมากขึ้น หลังจากการพิจารณาถึงอำนาจซื้อของเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ว่ามีความแตกต่างจากมูลค่าของเงินในอนาคตหมายความว่า จำนวนเงิน 1 บาท ซื้อสินค้าและบริการได้ในจำนวนใกล้เคียงหรือเท่ากับการใช้เงิน 1 บาท ซื้อสินค้าหรือบริการในอีก 2-3 ปีข้างหน้าหรือมากกว่านั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าเห็นว่าการเก็บเงินออมไว้โดยไม่ยอมซื้อสินค้าขณะนี้ อาจจะสูญเสียความพอใจ ที่ควรได้รับจากการซื้อสินค้าในปัจจุบัน มากกว่าผลตอบแทนที่ได้รับจากการออม ทั้งยังเสียเวลา คอยที่จะซื้อสินค้าในอนาคต ที่อาจมีราคาสูงมากกว่าอัตราผลตอบแทนที่ได้รับอีกด้วย ดังนั้นถ้ามีความพอใจที่จะซื้อสินค้าในวันนี้มากกว่า การหวังผลตอบแทนที่จะได้รับเพิ่มขึ้นในอนาคตก็จะมี การออมลดลง

3. รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ ผู้ที่มีรายได้คงที่แน่นอนเป็นประจำทุกเดือนในจำนวนที่ไม่สูงมากนักเช่น ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนระดับต่ำ จำนวนเงินออมที่กันไว้อาจเป็นเพียงจำนวนน้อยตามอัตราส่วนของรายได้ที่มีอยู่ ซึ่งต่างจากจำนวนเงินออมของ ผู้บริหารระดับสูง หรือนักการเมืองที่จะมีเงินเหลือออมได้มากกว่า นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลง รายได้เนื่องจากการเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้ายงาน การถูกปลดออกจากตำแหน่งหน้าที่การงาน ก็มีผลต่อระดับการออมเช่นกัน คือ อาจทำให้มีการออมเพิ่มมากขึ้น หรือลดลงไปจากระดับเดิม ได้ ดังนั้นในระหว่างที่ท่านมีรายได้มากกว่าปกติ หรือในขณะที่ท่านมีความสามารถหารรายได้ ได้ อยู่จึงควรจะมีการออมไว้ เพื่อป้องกันปัญหาทางการเงิน อันอาจเกิดขึ้นได้ดังกล่าวแล้ว

4. ความแน่นอนของจำนวนรายได้ในอนาคตหลังการเกษียณอายุ ถ้าผู้มีรายได้ทุกคนทราบได้แน่นอนว่าเมื่อใดก็ตามที่ท่านไม่มีความสามารถหารายได้ได้อีกต่อไป ท่านก็จะไม่มีปัญหาทางการเงิน เกิดขึ้นหรือถ้ามีก็ไม่ใช่อุปสรรคที่รุนแรงมากนัก เนื่องจากหน่วยงานที่ท่านเคยทำงานอยู่ มีนโยบายช่วยเหลือท่านในวัยชราหลังเกษียณอายุ หรือภายหลังจากออกจากงานก่อนกำหนด เช่น นโยบายการให้บำนาญ บำเหน็จ เงินชดเชย เป็นต้น ดังนั้นผู้ออมอาจมีการออมลดลง เพื่อกันเงินไว้ใช้จ่ายมากขึ้นโดยไม่ทำให้จำนวนเงินรวมในอนาคตกระทบกระเทือน แต่ประการใด

วิธีการออมเงินให้ประสบความสำเร็จ

แนวทางในการวางแผนการออมเพื่อให้เกิดความสำเร็จอาจดำเนินการดังนี้

1. กำจัดหนี้ก่อน (Kill your debt first) ให้คำนวณดูว่ามีหนี้สินทั้งหมดจำนวนเท่าไร และหาวิธีการใช้หนี้ให้เร็วที่สุด เพราะหนี้จะมาพร้อมกับดอกเบี้ยที่สูง โดยเฉพาะหนี้บัตรเครดิต และถ้าชำระหนี้ลดลงไปเท่าไรดอกเบี้ยที่จะต้องจ่ายจะกลายเป็นเงินออม แต่สิ่งหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญก่อนที่จะใช้หนี้ให้หมดก็คือ เงินกองทุนฉุกเฉิน

2. ตั้งเป้าหมาย (Set your saving goal) การลงมือออมโดยไร้เป้าหมาย เป็นการยากที่จะสัมฤทธิ์ผลเพราะคนส่วนใหญ่ชอบอะไรที่ทำหายและมีแรงจูงใจ ซึ่งเป้าหมายของการออมเงินมีทั้งเป้าหมายระยะสั้นและเป้าหมายระยะยาว

เป้าหมายระยะสั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย เช่น ถ้าผู้รักการออมอยากได้รถยนต์ จะต้องคำนวณว่ารถยนต์ที่อยากได้ต้องใช้เงินออมจำนวนเท่าไร ดังนั้นราคาของรถยนต์ก็คือเป้าหมายที่กำหนด

เป้าหมายระยะยาว เช่น เงินออมสำหรับเกษียณ ต้องมีการวางแผนว่า ระยะยาวหลังเกษียณอายุ 20 - 30 ปี จำนวนเงินออมที่ต้องการสำหรับการอยู่อย่างสะดวกสบายนั้น เป็นจำนวนเท่าไร และต้องศึกษาว่าควรจะนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุนอย่างไรเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูงเพื่อจะได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. กำหนดระยะเวลา(Establish a time-frame) ควรมีกำหนดระยะเวลาให้แน่นอนว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้จากข้อสอง ต้องใช้เวลาในการออมเงินเท่าไร การกำหนดเวลาไม่ควรกำหนดระยะเวลาที่เป็นไปไม่ได้ เพราะการกำหนดระยะเวลาที่เป็นไปไม่ได้ จะทำให้ผู้รักการออมเกิดความท้อแท้ที่จะออมเงิน

4. แจกแจงรายละเอียดออกมาว่า “เป้าหมาย” นั้นเมื่อแจกแจงออกมาแล้ว จะต้องออมเงินวันละเท่าไร สัปดาห์ละเท่าไร หรือเดือนละเท่าไร (Figure out how much you'll have to save per day, week, or per month to attain each of your savings goals) เช่น ถ้าผู้รักการออมตั้งเป้าหมายว่า จะต้องออมเงินที่สามารถดาวน์บ้านได้ภายใน 3 ปี และบ้านที่เราต้องการ

นั้นใช้เงินดาวน์ประมาณ 300,000 บาท เราก็สามารถแจกแจงได้ว่า 3 ปี (36 เดือน) เราต้องออมเงินให้ได้เดือนละ 8,333 บาท เป็นต้น

5. ทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย (Keep a record of your expenses) เพื่อให้การออมเงินประสบผลสำเร็จ ผู้รักษาออมต้องทำบันทึกรายรับ – จ่ายของตัวเองไว้ตลอด

6. ลดรายจ่าย (Trim your expenses) หลังจากที่ผู้รักษาออมทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายได้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง (1 – 2 เดือน) ผู้รักษาออมอาจจะแปลกใจกับรายจ่ายบางรายการ เช่น ค่าไอศกรีม 199 บาท ค่าอาหารมื้อละ 300-500 บาท เป็นต้น เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดแล้วจะส่งผลให้ผู้รักษาออมสามารถจัดลำดับความสำคัญของแต่ละรายการ และพิจารณาได้ว่ารายการใดสามารถตัดออกได้บ้าง เช่น ค่าไอศกรีม หรือ ค่าอาหารอาจจะไม่จำเป็นต้องออกไปทานนอกบ้านหรือทานอาหารตามสั่ง เป็นต้น เมื่อผู้รักษาออมตัดรายจ่ายไปได้มากเท่าไรก็จะมีเงินเหลือออมมากขึ้นเท่านั้น

7. ประเมินเป้าหมายการออมเงิน (Reassess your savings goals) พิจารณาดูว่าเป้าหมายการออมนั้นเพื่ออะไร เพื่อสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้เป้าหมายสำเร็จ และอาจจะต้องตัดหรือปรับอะไรบางอย่าง (ในขั้นนี้พิจารณาถึงสิ่งที่เราจำเป็นต้องใช้ในการดำเนินชีวิตซึ่งขาดไม่ได้จริงๆ) เช่น ถ้าเรามีโครงการจะเปลี่ยนรถ เราอาจจะพิจารณาว่าสามารถเลื่อนออกไปได้หรือไม่ ในกรณีที่รถคันเดิมยังใช้งานได้ดีอยู่ หรือ จริงๆ แล้วต้องการดูทีวี แต่อาจจะไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่มากก็ได้ เป็นต้น ซึ่งการทำเช่นนี้จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการออมได้ดีขึ้น

8. จัดทำงบประมาณ (Make a budget) ควรจัดการทำงบประมาณของรายรับที่มีออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่จะออม และส่วนที่จะเก็บไว้เพื่อใช้จ่าย พร้อมกันนี้ให้กำหนดรายละเอียดว่าควร มีงบประมาณที่จะใช้จ่ายในแต่ละสิ่ง หรือ แต่ละกิจกรรมเท่าไร เช่น งบประมาณสำหรับกิจกรรมบันเทิง (ดูหนัง หรือ ฟังเพลง) ซึ่งการทำเช่นนี้จะทำให้สามารถควบคุมการใช้จ่ายได้ง่ายขึ้น และช่วยให้ผู้รักษาออมบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

9. เลิกใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต (Stop using credit cards) ควรซื้อสิ่งของที่ต้องการด้วยเงินสด โดยยกเลิกการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตหรือเช็ค เพราะเมื่อมีการใช้จ่ายผ่านกรรมวิธีดังกล่าว จะทำให้ไม่รู้สึกรู้ว่าได้ใช้จ่ายไปเท่าไร จึงทำให้โอกาสที่จะใช้จ่ายเกินงบประมาณที่ตั้งใจไว้ แต่ถ้าเราใช้จ่ายเป็นเงินสดจะทำให้เห็นว่าเงินที่มีอยู่นั้นหายไปจริงๆ ซึ่งจะทำให้มีวิจรรย์ญาณในการใช้จ่ายมากขึ้น แต่จริงๆ แล้วบัตรเครดิตไม่ใช่จะเป็นสิ่งไม่ดี เพราะถ้าเรามีวินัยในการใช้จ่ายเพียงพอเราก็สามารถใช้ประโยชน์จากบัตรเครดิตได้เหมือนกัน เช่น การสะสมแต้ม เงินคืนกลับ หรือแม้แต่ความปลอดภัยที่มากกว่าการถือเงินสด แต่สำหรับคนที่ไม่มีความวินัยในการออมที่เพียงพอบัตรเครดิตถือเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับการออมเงินเลยทีเดียว

10. แยกบัญชีที่ใช้ออมเงินไว้ต่างหาก (Open an interest-bearing savings account) ถ้ามีการเก็บเงินออมไว้บัญชีเดียวกับเงินสำหรับใช้จ่าย ทำให้มีโอกาสที่จะมีการใช้จ่ายเกินงบมาก

ขึ้น รวมทั้งทำให้สามารถติดตามความคืบหน้าของจำนวนเงินออมได้ยากขึ้น ดังนั้นควรเก็บเงินออมไว้ในบัญชีแยกต่างหาก และควรจะเป็นบัญชีที่ให้ดอกเบี้ยสูง เช่น ฝากประจำ หรือ ฝากประจำรายเดือน ที่บังคับให้ต้องฝากเงินเข้าในบัญชีเงินออมทุกเดือน

11. ออมก่อนใช้ (Pay yourself first) สิ่งที่ทำให้หลายๆคนล้มเหลวในการออมเงินคือ การใช้ก่อนแล้วออมทีหลัง เพราะถ้าเราคิดว่าสิ้นเดือนค่อยเก็บเงินที่เหลือไว้ออม ซึ่งปกติแล้วการกระทำแบบนี้มักลงเอยด้วยการไม่มีเงินเหลือไว้ออมเลย หรือถ้าเหลือก็เป็นจำนวนน้อย ทางออกก็ง่ายๆเลยถ้าเราคำนวณไว้ดีแล้วว่าเราจะออมเดือนละเท่าไร พอเงินเดือนออกแล้วก็ฝากเงินจำนวนดังกล่าวเข้าบัญชีที่เราเปิดไว้ในขั้นตอนที่แล้วทันที

12. อย่าท้อถอยหรือยอมแพ้ (Don't get discouraged and don't give up): เป้าหมายในการออมเงินระยะยาวนั้นเป็นเป้าหมายที่ต้องใช้เวลา เพราะฉะนั้นก็อย่าได้ยอมแพ้หรือท้อถอยต่ออุปสรรค และเมื่อเราออมเงินไประยะเวลาหนึ่งแล้ว ก็อาจจะทำให้เรามีเงินจำนวนหนึ่งซึ่งมากพอให้ซื้อสิ่งที่เราอยากได้ในระยะสั้น และเราอาจจะเผลอซื้อสิ่งที่เป็เป้าหมายระยะสั้นไป เช่น เรามีเป้าหมาย 2 อย่าง คือ บ้าน และรถยนต์ที่เป็นคู่แข่งกันอยู่ สุดท้ายเราตัดสินใจออมเงินโดยมีเป้าหมายที่จะซื้อบ้าน แต่เมื่อเราออมเงินมาได้ระยะหนึ่งซึ่งมากพอที่จะซื้อรถยนต์ได้ เราก็อาจจะนำเงินออมจำนวนดังกล่าวไปซื้อรถยนต์แทนเป็นต้น ซึ่งการออมเงินที่เป็นเป้าหมายระยะยาวแล้ว ต้องใช้ความอดทนและวินัยอย่างมาก แต่จงจำไว้ว่า สิ่งดีๆมักต้องใช้เวลาาน ว่ายิ่งออมเป็นระยะเวลายาวนานเท่าไร ดอกเบี้ยก็จะช่วยเราทำงานได้มากขึ้นเท่านั้น

ปัญหาของระบบการออมของไทย

ประเทศไทยได้พัฒนาระบบการออมของประเทศ บนเสาหลัก 3 ต้นมาช่วงระยะหนึ่งแล้ว โดยประกอบด้วย (1) ระบบการบังคับออมผ่านสำนักงานประกันสังคม (2) การบังคับออมผ่านกองทุนที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้น เช่น กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (3) การให้ออมโดยสมัครใจผ่านสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันชีวิต ตลาดทุน หรือ ผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เครื่องมือการเงินต่างๆ ที่รัฐบาลให้สิทธิประโยชน์เพิ่มเติม อาทิ LTF RMF ประกันชีวิต เป็นต้น ทั้งนี้ เสาหลัก 3 ต้นนี้แม้จะประสบความสำเร็จถึงระดับหนึ่ง แต่มีปัญหาที่เป็นข้อท้าทายอยู่มาก เช่น

1. ความไม่ครอบคลุม เนื่องจากการส่งเสริมการออมยังจำกัดอยู่เฉพาะในส่วนของการจ้างงานในส่วนที่เป็น Formal sector ที่มีนายจ้าง หรือในระบบราชการเท่านั้น โดยจากจำนวนผู้มีงานทำ 37 ล้านคน มากกว่าครึ่งหรือประมาณ 18.3 ล้านคนยังไม่ได้รับประโยชน์ โดยคนเหล่านี้เป็นผู้ที่ทำงานส่วนตัว หรือทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ส่วนใหญ่ 80% อาศัยอยู่ในชนบทและเป็นเกษตรกรที่มีรายได้น้อย นอกจากนั้น ประชาชนที่อยู่ในชนบท ยังมีปัญหาเรื่องการเข้าถึงบริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจของภาครัฐ

ซึ่งอยู่ห่างไกล และไม่คุ้มกับการเดินทาง ดังที่ วิมุต วานิชเจริญธรรม(2549) กล่าวว่า การที่กลุ่มครัวเรือนมีอัตราการออมต่ำนั้น มีปัจจัยที่หลากหลาย ครัวเรือนในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ อาจประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ เช่น สถาบันการเงินของรัฐ ธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น เมื่อครัวเรือนมีต้นทุนในการติดต่อกับแหล่งเงินทุนในระบบ พวกเขาจึงถูกผลักเข้าสู่วงจรความยากจน ที่เริ่มต้นจากการขอกู้จากแหล่งเงินทุนนอกระบบ ที่คิดดอกเบี้ยในอัตราสูงกว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในตลาดเงินทุนในระบบเป็นอย่างมาก

2. ความไม่พอเพียงของเงินที่จะได้ สำหรับลูกจ้างประมาณ 9 ล้านคนที่เป็นสมาชิกของกองทุนประกันสังคม ซึ่งจะได้รับบำเหน็จบำนาญกรณีชราภาพเมื่อเลิกทำงานในช่วงสูงวัย ตรงนี้ยังมีคำถามเรื่องของความพอเพียงของรายได้ดังกล่าวว่าจะพอยังชีพหรือไม่ ทั้งยังมีประเด็นสืบเนื่องถึงความยั่งยืนและความเป็นไปได้ของกองทุนประกันสังคมว่า จะมีเงินที่เพียงพอที่จะจ่ายสิทธิประโยชน์ให้กับสมาชิกตามที่สัญญาไว้ในระยะยาวหรือไม่ ซึ่งถ้าเงินไม่พอสมาชิกส่วนที่คิดว่าจะได้รับการคุ้มครองจากระบบประกันสังคมเรียบร้อยแล้ว ก็อาจมีความเสี่ยงที่จะได้รับรายได้ที่ไม่พอเพียงในช่วงเกษียณก็ได้

3. ไม่มีเงินจะออม หลายคนถ้าเราลองไปถามดูว่า ทำไมไม่รู้จกเก็บออมสำหรับอนาคต คำตอบที่ได้ก็คือ รายจ่ายมากกว่าเงินได้ แม้ 3 วันข้างหน้าก็ยังไม่จะมีจะกิน ชักหน้าไม่ถึงหลัง แล้วจะให้คิดถึงการออมสำหรับ 30 ปีข้างหน้าได้อย่างไร ตรงนี้ก็เป็นปัญหาสำหรับคนที่มีรายได้น้อยมาก ทำให้ต่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งฝากเงิน ต่อให้ระบบดี ก็ยังไม่สามารถที่จะออมได้ เพราะไม่มีจะออม ดังที่วิมุต วานิชเจริญธรรม(2549) กล่าวว่า การที่กลุ่มครัวเรือนมีอัตราการออมต่ำนั้น มีปัจจัยที่หลากหลาย ผสมผสานกัน สาเหตุหนึ่งนั้นอาจมาจากการที่พวกเขาที่มีรายได้น้อยไม่พอกิน จึงทำให้พวกเขาไม่มีเงินเหลือเก็บสำหรับการออม

4. ขาดความรู้ ท้ายสุดสำหรับผู้ที่มีรายได้เหลือพอที่จะเก็บออมลงทุนสำหรับอนาคต แต่ในกลุ่มนี้ยังมีคนจำนวนมากที่ขาดความรู้ความเข้าใจทางการเงินที่เหมาะสม ทำให้พลาดโอกาสในการลงทุน หลายคนจึงต้องจำใจที่จะทนฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ แม้ว่าดอกเบี้ยที่ได้จะไม่มากนักก็ตาม ดังที่วิมุต วานิชเจริญธรรม(2549) กล่าวว่า การที่กลุ่มครัวเรือนมีอัตราการออมต่ำนั้น มีปัจจัยที่หลากหลาย ผสมผสานกันหรืออาจมีสาเหตุมาจากการที่พวกเขาขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเงินๆ ทองๆ จึงทำให้พวกเขาไม่อาจวางแผนการเงินสำหรับวันข้างหน้าได้อย่างเหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของวรเวศม์ สุวรรณระดา ที่ว่าเมื่อมองภาพรวมการออมของคนไทยพบว่า คนไทยนิยมออมเงินในรูปแบบของเงินฝากธนาคาร ฝากเงินแบบออมทรัพย์ และอีกรูปแบบหนึ่ง คือ ถูเงินสดไว้กับตัวเอง โดยอาจจะเก็บไว้ที่บ้านใส่เซฟไว้ ซึ่งการเก็บเงินอย่างนี้ผลตอบแทนจะต่ำแต่มีสภาพคล่องสูง หากมองว่าเป็นการเก็บออมที่จะเอาไว้ใช้ในยามแก่ตัวลงไป ก็เป็นวิธีการออมที่ไม่ค่อยถูกต้องนัก แต่ถ้าเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน เพราะจะได้ถอนเงินมาใช้ได้ง่าย อย่างนี้ก็ไม่ผิด ซึ่งตรงนี้นั้นขึ้นอยู่กับว่าเรามองการออมในมุมใด อีกเรื่องหนึ่ง คือ ไม่ค่อย

ออมเงินในระยะยาว เช่น การซื้อประกันชีวิตแบบออมทรัพย์ที่รัฐบาลสร้างแรงจูงใจโดยการลดหย่อนภาษี เวลาสิ้นปีให้ ซึ่งรูปแบบเช่นนี้ เป็นการออมระยะยาวเพื่อที่จะเอาไว้ใช้จ่ายแก่เฒ่า ได้ผลตอบแทนสูงแต่คนไทยไม่นิยมทำกัน เหตุที่เป็นเช่นนี้ มาจากการมีรายได้ที่ไม่แน่นอน หรือไม่มีรายได้ประจำที่จะนำเงินมาจ่ายได้ตลอด อีกทั้งเรื่องของระดับรายได้ กลุ่มที่มีรายได้ไม่มากพอมักจะลำบากถ้าจะต้องออมในรูปแบบนี้ ประกอบกับเรื่องของความรู้เกี่ยวกับวางแผนทางการเงินยังมีไม่เพียงพอ ทำให้วิธีการออมจึงจำกัดอยู่แต่รูปแบบเดิม ๆ

5.ทัศนคติเกี่ยวกับการออม ดังแนวคิดของ วรเวศม์ สุวรรณระดาที่ว่าคนที่มักกล่าวว่าไม่เคยเก็บเงินได้เลย ในชีวิตไม่เคยมีเงินเก็บเลย กลุ่มคนเหล่านี้จะมีปัญหาในเรื่องการใช้จ่าย โดยจะเป็นกลุ่มผู้มีงานทำ มีรายได้ แต่มักใช้เงินซื้อของตามสมัย ซึ่งบางอย่างไม่มีความจำเป็น ในการดำรงชีวิตมากมายนัก เช่น อะไรที่ออกมาใหม่ก็จะอยากได้ อยากซื้อ บางอย่างเป็นของฟุ่มเฟือย หรือบางครั้งใช้ชีวิตตามเทคโนโลยี เช่น ซื้อโทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ กล้องดิจิทัล ซึ่งพบว่า มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ตรงนี้สะท้อนให้เห็นถึงวิธีการใช้เงินที่ไม่ถูกต้อง ใช้ชีวิตตามเทคโนโลยี เน้นความทันสมัย หรือมีเงินออมแต่วิธีการออมมีปัญหา มาจากวิธีคิดเกี่ยวกับการออมที่ไม่ถูกต้อง เช่น มีรายได้ใช้เท่าไรที่เหลือคือ เงินออม ถ้าถามว่าถ้าคิดแบบนี้จะออมได้หรือไม่ คำตอบคือได้แต่ไม่แน่นอนเสมอไป ปัญหาที่เป็นลักษณะเด่นของคนไทย คือ ไม่ชอบการวางแผนล่วงหน้า ชอบคิดว่า ไปคิดทำไมให้ปวดหัว เป็นเรื่องไกลตัว แต่ในความเป็นจริง เป็นสิ่งที่ควรทำโดยเฉพาะด้านการเงิน เพราะสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าจะมีรายได้เกิดขึ้นมากน้อยอย่างไร

ทั้งนี้ ที่น่าสนใจก็คือ นวัตกรรมทางการเงินใหม่ๆ เช่น บัตรเครดิต สินเชื่อส่วนบุคคล รวมถึงนโยบายของภาครัฐที่ช่วยในเรื่องของค่ารักษาพยาบาล ทำให้ความจำเป็นของประชาชน ในการที่จะเก็บออมในส่วนของ Precautionary savings หดไป และได้ทำลายวินัยในการใช้จ่าย และเก็บออม ไม่น่าแปลกใจว่าคนเดี๋ยวนี้เปลี่ยนจาก “ออมก่อนซื้อ” มาเป็น “ซื้อแล้วผ่อน” กลายเป็นปัญหาของระบบการออมไทยในปัจจุบัน

แนวทางการปฏิรูประบบการออม

เนื่องในโอกาสที่ ดร.กอบศักดิ์ได้รับรางวัล "ป๋วย อึ๊งภากรณ์" สำหรับนักเศรษฐศาสตร์รุ่นใหม่ที่มีผลงานดีเด่นประจำปี 2552 ได้นำเรื่อง "ปัญหาการออมและการพัฒนาประเทศ" มา นำเสนอ ซึ่งครอบคลุมงานส่วนใหญ่ในช่วง 12 ปีที่ผ่านมา โดยมีเนื้อหาที่น่าสนใจคือสำหรับ ประเทศไทย สิ่งที่เราพบก็คือเรื่องการออมระยะยาว ประเทศไทยเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จ อย่างยิ่งในการเพิ่มระดับการออม แต่ที่น่าสนใจคือหลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ระดับการออม ค่อยๆ ปรับตัวลดลงมา จนอาจจะทำให้ประเทศไทยมีเงินออมไม่พอเพียงกับความต้องการในการ พัฒนาประเทศในอนาคตหรือไม่ จากข้อมูลในระดับมหภาคจะพบว่าการออมที่ลดลงในครึ่งเดือน

เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ออมที่มีพฤติกรรม "ใช้ก่อน ออมทีหลัง" ซึ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า ทำให้สินค้าบางหมวด เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์มีอัตราที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่อัตราเงินออมโดยเฉลี่ยของคนไทยนั้นลดลง ทุกครั้งที่เงินออมตกลงไปจะพบว่าอัตราการใช้จ่ายจะเพิ่มขึ้นคือใช้จ่ายเพิ่มการออมลด นอกจากนี้ยังพบว่าเงินออมภาคครัวเรือนของเมืองไทยนั้นจริงๆ มาจากกลุ่มคนฐานะดีและบางจังหวัดเท่านั้น และปัญหาการออมของครัวเรือนไทยต้องบอกว่า "น่าเป็นห่วง" เพราะเมื่อเจาะลึกลงไปในระดับจุลภาคแล้วจะพบว่าในครัวเรือนที่มีรายได้สูงจะมีเงินออมสูง ส่วนครัวเรือนที่มีรายได้ปานกลางมีเงินออมเฉลี่ยลดลง นอกนั้นเงินออมติดลบแทบทั้งสิ้น นั่นหมายความว่าครัวเรือนมากกว่า 50% ของประเทศที่มีเงินออมติดลบเมื่อดูตามกลุ่มอายุจะพบว่าคนเริ่มมีอายุมากก็จะออมมากขึ้น แต่เป็นเพียงแค่กลุ่มเดียวเท่านั้น คือกลุ่มคนที่มีรายได้ดี ส่วนกลุ่มที่มีรายได้ไม่ดีนัก เป็นกลุ่มที่มีปัญหาเรื่องการออมตลอด ซึ่งสะท้อนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นก็คือความสามารถในการออมของกลุ่มคนต่างๆ

ส่วนความพอเพียงของเงินออม จากการศึกษาพบว่ากลุ่มครัวเรือนจำนวนมากรู้สึกว่ามีเงินออมที่ไม่พอ มีปัญหาว่าไม่สามารถออมได้ทั้งในเมืองและนอกเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของคนจน กลุ่มคนที่มีการศึกษาน้อย ส่วนคนที่มีเงินมาก จะมีปัญหาเรื่องเครื่องมือในการออมซึ่งอยากได้เครื่องมือในการออมที่หลากหลายขึ้น

สาเหตุหรืออุปสรรคของการออม ก็คือความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการออมที่จำกัด รวมถึงข้อจำกัดในการเข้าถึงโดยเฉพาะในเขตนอกชนบทไม่มีเงินฝาก ดังนั้น เมื่อสรุปปัญหาเรื่องการสะสมการออมในประเทศไทย ก็คือพอจะรับได้ในระดับมหภาค แต่เมื่อลงไปในระดับจุลภาคมีปัญหาคือที่น่าเป็นห่วงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องคุณภาพของกระบวนการสะสมทุนที่นำไปสู่ถึงปัญหาการพัฒนาประเทศและปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของการพัฒนาประเทศ

ทั้งหมดนำไปสู่แนวคิดของการที่จะปฏิรูปการออมของประเทศในช่วงต่อไป ซึ่งต้องทำหลายเรื่องพร้อมๆ กัน หัวใจสำคัญอยู่ที่การไม่เน้นเรื่องการออมภาคบังคับเพียงอย่างเดียว แต่เน้นเรื่องการสอนให้คนรู้จักช่วยตนเอง โดยสร้างนิสัยในการใช้จ่าย ให้รู้จักใช้จ่ายในเงินที่ตนเองมี ทำบัญชีใช้จ่าย สร้างวินัยการออมแต่เล็ก ให้ความรู้เรื่องการเงิน การลงทุน การเก็บออมสำหรับวัยเกษียณ

ในส่วนของภาครัฐ รัฐบาลคงต้องเลิกละแนวคิดของการแจกเงินตามที่ได้ทำมา โดยแทนที่จะเพิ่มเบี้ยชราภาพให้กับผู้สูงอายุจากที่ให้อยู่แล้วในปัจจุบัน (ซึ่งมีต้นทุนที่สูงมาก และไม่ก่อให้เกิดการออมในระบบ) รัฐควรนำเงินงบประมาณที่จะเพิ่ม มาใช้เป็นเงินสมทบที่จะสร้างแรงจูงใจในการออมให้กับประชาชน ให้รู้จักออมเพื่อการเกษียณอายุโดยสมัครใจ พร้อมเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงบริการทางการเงิน โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นชนบทห่างไกล ให้กับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลเหล่านั้น โดยส่งเสริมให้เกิดธนาคารหมู่บ้าน กองทุนสัจจะออมทรัพย์ในแต่ละชุมชนเพื่อเป็นแหล่งออมเงินและแหล่งทุนให้กับแต่ละชุมชนอย่างแท้จริง

ตอนที่ 2. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้และทักษะ

ความหมายของความรู้

- พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546) กล่าวว่าความรู้หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะ หรือหมายถึงความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ และอาจหมายถึง สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ ส่วนวิจารณ์ พานิช (2548:5 6) กล่าวว่า ความรู้มีหลายนัยและหลายมิติได้แก่

ความรู้ คือ สิ่งที่น่าไปใช้จะไม่หมดหรือสึกหรอ แต่จะยิ่งงอกเงยหรืองอกงามขึ้น

ความรู้ คือ สารสนเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ

ความรู้ เกิดขึ้น ณ จุดที่ต้องการใช้ความรู้นั้น

ความรู้ เป็นสิ่งที่ขึ้นกับบริบทและกระตุ้นให้เกิดขึ้นโดยความต้องการ

พฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์

Bloom (1976) ได้อธิบายพฤติกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์โดยจำแนกออกเป็น 3 หมวดใหญ่ ๆ ดังนี้

1. พฤติกรรมทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Domain) เป็นพฤติกรรมด้านสมรรถภาพทางสมอง อันได้แก่ ความจำ ความนึกคิด การใช้เหตุผล การแก้ปัญหา แบ่งออกเป็น 6 ระดับ จากความรู้ขั้นต่ำไปหาขั้นสูงได้แก่

1.1 ความรู้ ความจำ (Knowledge) ได้แก่ การจำได้ ทราบ รู้ พูดยตามได้ จดบันทึกได้ จำรายชื่อได้ ฯลฯ เป็นความรู้ขั้นต่ำ

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการแสดงพฤติกรรมที่ง่ายไปหายากที่สุด ได้แก่ สามารถแปลได้ อธิบายความหมายได้ และสรุปหรือตีความได้

1.3 ความสามารถนำความรู้ไปใช้ (Application) เป็นความรู้ขั้นสูงขึ้นมาอีกขั้น ได้แก่ การแปลความหมายได้ ดัดแปลงได้

1.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ (Analysis) ได้แก่ วิเคราะห์ได้ คำนวณออกมาได้ ตรวจสอบได้ ตีราคาได้

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นเรื่องของความสามารถในการนำองค์ประกอบหรือส่วนต่าง ๆ เข้ามารวมกันให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ ได้แก่ การวางแผนได้ ประกอบได้ จัดตั้งได้ บริหารได้ ออกแบบได้

1.6 การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตัดสินเรื่องคุณค่า หรือประโยชน์ของเนื้อหาและวิธีการต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การตัดสินเรื่องคุณภาพและปริมาณ จะ

จัดทำภายในขอบเขตที่เนื้อหา และวิธีการที่นำมาใช้อาจเป็นหลักเกณฑ์ที่สร้างขึ้น หรือได้รับมอบหมาย ได้แก่ การเปรียบเทียบได้ การวัดได้ การเลือกได้ การจัดอันดับได้

2. พฤติกรรมที่แสดงออกทางด้านจริยธรรมหรือจิตพิสัย (Affective Domain) พฤติกรรมด้านนี้จะแสดงออกทางความรู้สึก ทำที่ จิตใจ ได้แก่ความรู้สึกและอารมณ์ (Feeling and Emotion) ค่านิยม (Value) ความสนใจ (Interest) ความซาบซึ้ง (Appreciation) คุณธรรมจริยธรรม (Ethic) ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความเจริญงอกงามทางด้านจิตใจ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

2.1 ขั้นรับรู้ (Reception)ว่าจะรู้ไม่รับรู้เร็ว ช้า ต่างกัน ย่อมมีผลต่อพฤติกรรมที่จะเกิดหรือแสดงออกต่างกัน

2.2 การตอบสนองต่อสิ่งเร้า (Response) บางคนเร็ว บางคนช้า การตอบสนองเร็ว ช้า จึงต่างกันด้วย

2.3 ค่านิยม (Value) คือ คุณค่าของการตอบสนอง การแสดงออกมาว่ามีค่านิยมเป็นอย่างไร

2.4 การจัดเลือกค่านิยม (Organization) การจัดเลือก คัดเอาคุณค่าของสิ่งที่ได้รับจากสิ่งเร้าเอาไว้ลำดับต่าง ๆ กัน แล้วแต่ค่านิยมของแต่ละคน เช่น บางคนชอบฟังเพลงเป็นลำดับหนึ่ง ชอบดูภาพยนตร์เป็นลำดับสอง การเลือกค่านิยมของคนจึงต่างกัน

2.5 อุดมการณ์ที่เกิดจากค่านิยม (Characterization) ดังได้กล่าวมาแล้วว่าคนเรานั้นต่างกัน รับต่างกัน ตอบสนองต่างกัน การสร้างค่านิยม อุดมการณ์ ในขั้นนี้ก็จะแตกต่างกันด้วย แต่ถ้าได้รับการอบรมในสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน อุดมการณ์ ค่านิยม ก็จะเหมือนกัน คล้ายกัน หรือใกล้เคียงกันมากขึ้น

3. พฤติกรรมด้านหัตถการหรือทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) พฤติกรรมด้านนี้เรามองในแง่ของการพัฒนา ความคล่องแคล่วว่องไว การใช้ประสาท กล้ามเนื้อ อวัยวะต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหว การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 การสั่งการความสัมพันธ์ประสาทต่าง ๆ

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมขั้นต้นทางด้านพุทธิปัญญาของมนุษย์ที่ได้จากการเรียนรู้ โดยการศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ต่างๆ สามารถนำไปใช้ได้โดยไม่จบสิ้น สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ความรู้เกี่ยวกับการออม หมายถึง ผลจากการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า หรือประสบการณ์ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ในการจัดสรรเงินหรือรายได้ที่ได้มา เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต

ความหมายของทัศนะ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546) ระบุว่า ทัศนะ หมายถึง ความเห็น การเห็น เครื่องรู้เห็น สิ่งที่เห็น การแสดงส่วนพริ้งภา ยันนาคี ชุตติมา ศิริจันตรา ฐนันต์ชัย นพแก้ว และบวร บัวขาว (2546:142) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นสภาพความรู้สึกของบุคคลใดบุคคล

หนึ่ง ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากความรู้ การรับรู้ หรือประสบการณ์ที่บุคคลนั้นๆได้รับมา โดยบุคคลอาจจะแสดงความคิดเห็นออกมาทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นการพูด ลักษณะท่าทาง หรืออาจไม่แสดงออกเลยก็ได้ และเสกสรร วัฒนพงษ์ (2542:141) กล่าวว่าความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกถึงความเชื่อ ทศนะ การวินิจฉัย การพิจารณา หรือการประเมินผลอย่างมีรูปแบบ โดยได้รับอิทธิพลมาจาก ทศนคติและข้อเท็จจริง ความรู้ที่มีอยู่ของผู้แสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมต่างๆ การแสดงความคิดเห็นอาจแสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับวัตรภู อาจหาญ (2542: 8) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากความเชื่อ ความคิด และทศนคติ ซึ่งต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาก่อนตัดสินใจแสดงออกมา การลงความเห็นอาจเป็นไปในลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นความถูกต้องหรือไม่ และปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น ประกอบด้วยความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม

ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดทศนะ

ทศนะหรือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเกิดขึ้นได้โดยมีองค์ประกอบต่างๆที่ส่งผลต่อการเกิดทศนะได้หลายประการ ซึ่ง Foster (1952.อ้างถึงในสุชาติ สุทธิจิระพันธ์. 2543:10) ได้สรุปมูลเหตุของการเกิดทศนะไว้ ดังนี้

1. ประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ต่อสิ่งของ ต่อหมู่คณะ ต่อเรื่องราวต่างๆ หรือต่อสถานการณ์ ทศนะเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้นได้ เนื่องจากการได้รับการพบเห็น ความคุ้นเคย ในสิ่งเหล่านั้น ซึ่งก็คือประสบการณ์

2. ระบบค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยม เนื่องจากกลุ่มคนแต่ละกลุ่ม จะมีระบบค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมที่แตกต่างกันออกไป จึงทำให้บุคคลในแต่ละกลุ่ม มีความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งไม่ตรงกันได้

นอกจากนี้จำเริญ ภาวิจิตร (อ้างถึงใน ธฤต ศรีอรุโณทัย.2542: 16-17) ยังกล่าวว่า อิทธิพลที่อาจก่อให้เกิดทศนะต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคลขึ้นอยู่กับกลุ่มทางสังคม ดังนี้

1. ภูมิหลังทางสังคม(Social Background) คือการที่กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกัน ย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกันไปด้วย เช่น เด็กวัยรุ่นที่มีประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ น้อยกว่าผู้ปกครอง จึงทำให้วัยรุ่นมีความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ปกครองจนอาจเกิดปัญหาในครอบครัวได้

2. กลุ่มอ้างอิง (Reference Groups) โดยปกติคนที่คบหาสมาคมกัน หรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกัน ย่อมมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่คล้ายคลึงกัน หรือมีความร่วมกันที่สามารถอ้างอิงได้ เช่น กลุ่มคนที่มีอาชีพเดียวกัน ย่อมมีทศนะในเรื่องเดียวกันคล้ายกัน

3. กลุ่มกระตือรือร้นหรือกลุ่มเฉื่อยชา (Active and Passive Groups) คือการที่บุคคลที่มีความสนใจ และมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ย่อมมีความรู้สึกกระตือรือร้นเป็น

พิเศษในเรื่องนั้นๆ จนก่อให้เกิดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ได้ในที่สุด และสามารถมีอิทธิพลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการสามารถจูงใจให้บุคคลอื่นเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในประเด็นนั้น ซึ่งจะมีลักษณะตรงข้ามกับกลุ่มเฉื่อยชาที่จะไม่มีบทบาทต่อเรื่องนั้นๆ

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า ทักษะ หมายถึง สภาพความรู้สึกรู้สึกของบุคคลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยอาจมีความรู้สึกได้ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย แล้วแต่อิทธิพลที่ได้รับมาเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ สำหรับการศึกษารั้งนี้ ทักษะเกี่ยวกับการออม หมายถึง สภาพความรู้สึกรู้สึกของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีต่อการจัดสรรเงินหรือรายได้ที่ได้มาเพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต

ตอนที่ 3. แนวคิดเกี่ยวกับชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ประวัติความเป็นมาของสำนักงานเขตดุสิต(อำเภอดุสิตเดิม)

ในปี พ.ศ. 2441 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงใช้เงินจากพระคลังข้างที่ ซึ่งเป็นเงินส่วนพระองค์ซื้อที่ดินทางทิศเหนือของพระนครซึ่งเป็นที่สวนติดกับที่นา ระหว่างคลองผดุงกรุงเกษมกับคลองสามเสน ในปีต่อมาได้โปรดให้สร้างพลับพลาไว้เป็นที่เสด็จประทับแรม ทรงพระสำราญพระราชอิริยาบถในยามว่างจากพระราชกรณียกิจ พระราชทานนามว่า สวนดุสิต โปรดให้สร้างถนนพระราชดำเนินและถนนสามเสน เป็นถนนเชื่อมพระบรมมหาราชวังกับสวนดุสิต เมื่อพื้นที่สวนดุสิตสามารถติดต่อกับบริเวณภายในพระนครได้สะดวก จึงโปรดให้สร้างที่ประทับถาวรขึ้นพระราชทานนามว่า วังสวนดุสิต โดยจะเสด็จพระราชดำเนินไปยังพระบรมมหาราชวังเฉพาะเมื่อมีพระราชพิธีเท่านั้น ต่อมาใน ปี พ.ศ. 2452 เมื่อพระที่นั่งต่างๆ สามารถใช้ประกอบราชพิธีได้เช่นเดียวกับวังหลวง จึงโปรดให้เปลี่ยนวังสวนดุสิตเป็นพระราชวังดุสิต ในส่วนของที่ว่าการอำเภอดุสิต ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2457 ซึ่งได้มีการแบ่งการปกครองมณฑลกรุงเทพมหานครออกเป็นอำเภอต่างๆ อำเภอดุสิตก็เริ่มก่อตั้งขึ้น โดยที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ริมคลองเปรมประชากร ถนนสุขุขทัย ติดต่อกับโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยและตั้งอยู่ใกล้เคียงกับพระราชวังดุสิตมาตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบัน

อำเภอดุสิต มีเกียรติประวัติที่สำคัญควรแก่การจดจำ คือ ในปีแรกแห่งการเสียเงินรัชชูปการพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเสียเงินรัชชูปการเป็นทางการ ณ ที่ว่าการอำเภอดุสิตด้วยพระองค์เอง และเมื่อครั้งพระยาเพชรปาณี เป็นสมุหพระราชนครบาลได้ชมเชยและยกย่องให้อำเภอดุสิตเป็นอำเภอตัวอย่าง ในเรื่องระเบียบงานและหนังสือราชการ

เนื่องจากมีพื้นที่ที่ปกครองกว้างขวางและมีประชากรเพิ่มมากขึ้น กระทรวงมหาดไทย จึงได้ประกาศแยกพื้นที่ปกครองในท้องที่ตำบลสามเสนใน ตำบลมักกะสัน ตำบลทุ่งพญาไท ตำบลเพชรบุรี ตั้งขึ้นเป็นอำเภอพญาไท เมื่อปีพ.ศ. 2509 และต่อมา คือสำนักงานเขตพญาไท

ส่วนอำเภอตุลิต คงมีพื้นที่ประมาณ 22.21 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย ตำบลตุลิต สวนจิตรลดา วชิรพยาบาล สี่แยกมหานาค ถนนนครไชยศรี และบางซื่อ

ในปี พ.ศ. 2532 กรุงเทพมหานครเห็นว่า สำนักงานเขตตุลิตเป็นเขตขนาดใหญ่มีพื้นที่กว้างขวางและมีประชากร จำนวน 5-6 แสนคน จึงเสนอแบ่งพื้นที่เขตเพิ่ม ซึ่งกระทรวงมหาดไทย ได้มีประกาศกระทรวงลงวันที่ 9 พฤศจิกายน 2532 แยกพื้นที่แขวงบางซื่อออกจากเขตตุลิต ตั้งเป็นสำนักงานเขตบางซื่ออีกเขตหนึ่ง

สถานที่ตั้ง อาณาเขตติดต่อและพื้นที่การปกครอง

สำนักงานเขตตุลิต ตั้งอยู่เลขที่ 317 ถนนสุขุโขทัย ริมคลองเปรมประชากรติดกับโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย มีพื้นที่ขนาด 10.66 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขต ติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับคลองบางซื่อและคลองเปรมประชา

ทิศใต้ ติดต่อกับเขตพระนครและเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย

ทิศตะวันออก ติดกับทางรถไฟสายเหนือติดต่อกับเขตพญาไทกับเขตราชเทวี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับแม่น้ำเจ้าพระยา ซึ่งฝั่งตรงข้ามเป็นพื้นที่ของเขตบางพลัด

สำนักงานเขตตุลิต แบ่งพื้นที่การปกครองเป็น 5 แขวง ดังนี้

1. แขวงตุลิต พื้นที่ 2.238 ตารางกิโลเมตร
2. แขวงวชิระพยาบาล พื้นที่ 1.074 ตารางกิโลเมตร
3. แขวงสวนจิตรลดา พื้นที่ 1.737 ตารางกิโลเมตร
4. แขวงสี่แยกมหานาค พื้นที่ 0.339 ตารางกิโลเมตร
5. แขวงถนนนครไชยศรี พื้นที่ 5.272 ตารางกิโลเมตร

ปัจจุบันจึงมีประชาชนตามทำเนียบของเขตตุลิตรวม 38 ชุมชน ดังนี้

1. ชุมชนวัดโบสถ์สามเสน พื้นที่ 6 ไร่ สถานที่ตั้ง 658/8 ถนนสามเสน แขวงตุลิต
กรรมสิทธิ์ที่ดินกรมการศาสนา
2. ชุมชนซอยโชดา พื้นที่ 8 ไร่ สถานที่ตั้ง 2 ถนนสุพรรณ แขวงตุลิต กรรมสิทธิ์ที่ดิน
ทรัพย์สิน
3. ชุมชนสวนอ้อย พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 48/5 ซอยสวนอ้อย กรรมสิทธิ์ที่ดิน
ทรัพย์สิน
4. ชุมชนเขียวไข่กา พื้นที่ 7 ไร่ สถานที่ตั้ง 44 ซอยเขียวไข่กา ถนนสามเสน กรรมสิทธิ์
ที่ดิน บุกรุก
5. ชุมชนซอยสีคาม พื้นที่ 1 ไร่ สถานที่ตั้ง 162 ซอยสีคาม แขวงถนนนครไชยศรี
กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน
6. ชุมชนพระยาประสิทธิ์ พื้นที่ 68 ไร่ สถานที่ตั้ง 146/23 ซอยวัดประชาระบือธรรม
กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน

7. ชุมชนชอยราชพัสดุ พื้นที่ 4 ไร่สถานที่ตั้ง 41 ชอยราชพัสดุ กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
8. ชุมชนบ้านพักองค์การทอผ้า พื้นที่ 9 ไร่สถานที่ตั้ง 77/63 ถนนทหาร กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมธนารักษ์
9. ชุมชนวัดสวัสดิ์วารีสีมาราม พื้นที่ 2 ไร่สถานที่ตั้ง 980/2 ชอยวัดแคใต้ ถนนนครไชยศรี กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สินและกรมศาสนา
10. ชุมชนวัดประหาระบือธรรม 1 พื้นที่ 23 ไร่สถานที่ตั้ง 155/1ชอยวัดประหาระบือธรรม กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมการศาสนา
11. ชุมชนวัดประหาระบือธรรม 2 พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 181/19 ชอยวัดประหาระบือธรรม กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชน
12. ชุมชนวัดประหาระบือธรรม 3 พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 79/6 ชอยวัดประหาระบือธรรม กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน
13. ชุมชนวัดประหาระบือธรรม 4 พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 111/102 ชอยวัดประหาระบือธรรม กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชน
14. ชุมชนชอยมิตรอนันต์ พื้นที่ 2 ไร่สถานที่ตั้ง 957/1 ชอยมิตรอนันต์ กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน
15. ชุมชนพัฒนาชอยสินทรัพย์ พื้นที่ 6 ไร่สถานที่ตั้ง 844/3 ชอยสินทรัพย์ ถนนพระราม5 กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
16. ชุมชนวัดน้อยนพคุณ พื้นที่ 16 ไร่สถานที่ตั้ง 14/5 ตรอกวัดน้อยนพคุณ กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
17. ชุมชนชอยสันติสุข พื้นที่ 7 ไร่สถานที่ตั้ง 116 ชอยสันติสุข กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
18. ชุมชนเสริมสุข(พักไข่) พื้นที่ 6.5 ไร่สถานที่ตั้ง 638/12 ชอยพักไข่ ถนนพระราม 5 กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
19. ชุมชนสะพานเกษะโกมล พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 328/15 ถนนอำนาจสงคราม กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมธนารักษ์
20. ชุมชนถนนนครไชยศรี พื้นที่ 10 ไร่สถานที่ตั้ง 328/15 ถนนอำนาจสงคราม กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและทรัพย์สิน
21. ชุมชนศรีย่านชอย 3 พื้นที่ ไม่ได้ระบุสถานที่ตั้ง 990/2 ถนนนครไชยศรี กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
22. ชุมชนตรอกตระกูลดิษฐ์ พื้นที่ 3.61 ไร่สถานที่ตั้ง 260/7 ชอยตระกูลดิษฐ์ ถนนสามเสน กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชน
23. ชุมชนชาวบางกระบือ 14 พื้นที่ 14 ไร่สถานที่ตั้ง 199 ชอยองค์กรักษ์ ถนนสามเสน กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมการศาสนา

24. ชุมชนซอยร่วมจิตต์ 3 พื้นที่ 14 ไร่สถานที่ตั้ง 351 ตรอกร่วมจิตต์ กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและศาสนา
25. ชุมชนพัฒนาซอยระนองกลาง พื้นที่ 5 ไร่สถานที่ตั้ง 87 ซอยระนองกลาง ถนน พระราม 5 กรรมสิทธิ์ที่ดิน เอกชนและกรมธนารักษ์
26. ชุมชนท่าवासกรี พื้นที่ ไม้ได้ระบุสถานที่ตั้ง 499/23 ถนนสามเสน กรรมสิทธิ์ที่ดิน เขตพระราชฐาน
27. ชุมชนราชผาหีบทีมร่วมใจ พื้นที่ ไม้ได้ระบุสถานที่ตั้ง 5 ถนนราชวิถี กรรมสิทธิ์ ที่ดิน กรมเจ้าท่า
28. ชุมชนท่าน้ำสามเสน พื้นที่ ไม้ได้ระบุสถานที่ตั้ง 283/1 ถนนดาวช่าง กรรมสิทธิ์ ที่ดิน ทรัพย์สิน
29. ชุมชนชาววัดราชา พื้นที่ 6 ไร่สถานที่ตั้ง 37/1 ซอยวัดราชาธิวาส ถนนสามเสน กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมการศาสนา
30. ชุมชนวัดเทวราชกุญชร พื้นที่ 1 ไร่สถานที่ตั้ง 70 ซอยวัดเทวราชกุญชร ถนนศรี อยู่ทยา กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมการศาสนา
31. ชุมชนหลังอาคารสงเคราะห์ยมราช พื้นที่ 6 ไร่สถานที่ตั้ง 3/115 ถนนสวรรคโลก สวนจิตรลดา กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
32. ชุมชนถนนสุคันธาราม พื้นที่ 9 ไร่สถานที่ตั้ง 153 ถนนสุคันธาราม กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
33. ชุมชนสุขโขทัยซอย 1 พื้นที่ 3 ไร่สถานที่ตั้ง 31/3 ซอยสุขโขทัย 9 กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
34. ชุมชนป้าย 7 พื้นที่ 3 ไร่สถานที่ตั้ง 63/18 ถนนสวรรคโลก กรรมสิทธิ์ที่ดิน ทรัพย์สิน
35. ชุมชนริมทางรถไฟสายแปดริ้ว พื้นที่ 30 ไร่สถานที่ตั้ง 255/11 ถนนริมทางรถไฟ สายแปดริ้ว กรรมสิทธิ์ที่ดิน การรถไฟแห่งประเทศไทย
36. ชุมชนหลังบ้านมนังคศิลา พื้นที่ 20 ไร่สถานที่ตั้ง 289/21 ถนนริมทางรถไฟสาย แปดริ้ว กรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมธนารักษ์
37. ชุมชนวัดญวน-คลองลำปัก พื้นที่ 25 ไร่สถานที่ตั้ง 428/228 ถนนพิษณุโลก กรรมสิทธิ์ที่ดิน บุกรุก
38. ชุมชนข้างวัดสุคันธาราม พื้นที่ 15 ไร่สถานที่ตั้ง 73/74 ถนนสุคันธาราม กรรมสิทธิ์ ที่ดิน วัด

สภาองค์กรชุมชน เขตดุสิต (กันยายน2554)

การก่อเกิดองค์กรชุมชน/สภาองค์กรชุมชน

การพัฒนาช่วงที่ผ่านมาที่เน้นรูปแบบการพัฒนาจากบนลงล่าง (Top Down) ที่ดำเนินการโดยบุคคล และหน่วยงานภาครัฐ/ภายนอก ส่งผลให้ชุมชนสูญเสียบทบาทในการจัดการตนเอง ทูตทางทรัพยากรถูกทำลาย ทูตชุมชนวัฒนธรรมถูกลดคุณค่าความสำคัญลง วิธีคิด ตลอดจนวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่เป็นไปตามกระแสทุนนิยม ในขณะที่เครือข่ายองค์กรชุมชนต่างๆ ได้มีความพยายามที่จะพัฒนาจากฐานรากของชุมชนเอง โดยใช้ประเด็นที่เป็นปัญหาร่วม ความต้องการร่วม ซึ่งมีอยู่อย่างหลากหลายเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาโดยชุมชน โดยเฉพาะแนวคิดในเรื่อง การจัดการชุมชนด้วยตนเอง จึงทำให้เกิดการเชื่อมโยงการดำเนินงานกันระหว่างภาคประชาชนขึ้นและมีการรวมตัวกันในการจัดแจ้ง/จัดตั้งสภาองค์กรชุมชนขึ้นภายใต้ พรบ. สภาองค์กรชุมชน โดยมีขบวนองค์กรชุมชนในพื้นที่เป็นตัวขับเคลื่อนงาน

องค์กรที่จัดแจ้ง/ชื่อผู้ประสานงาน โทรศัพท์ (ของสภาฯ/ขบวน)

องค์กรที่จัดแจ้ง ณ ปัจจุบัน 84 องค์กร 36 ชุมชน 10 ประเด็นงาน

ผู้ประสานงานสภาฯ

1. นางมณี จิรโชติมงคลกุล
2. นางศุภมาศ รุกขชาติ
3. นางสาววย ฤาไชยคาม

สถานการณ์สภาองค์กรฯ จุดอ่อน/จุดแข็ง/อุปสรรค/โอกาส

จุดอ่อน

มีคนทำงานน้อย

ผู้นำมีความรู้ ความสามารถยังไม่มากพอเวลา ถ่ายทอดมีน้อย

ผู้นำยังขาดความรู้ความสามารถในบางเรื่อง เช่น ด้านบริหารจัดการ

กองเลขาไม่มีเวลาในการสรุปรงาน เวลาไม่พอกับการทำงาน เนื่องจาก ทำงานประจำ

การประสานงานไม่ทั่วถึง

ขาดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีไม่ต่อเนื่อง

ขบวนองค์กรชุมชนไม่สามารถทำ แผนงานไปเชื่อมโยงกับภาครัฐได้

ไม่วางระบบรวบรวมจัดเก็บข้อมูล

ขาดการติดตาม ตรวจสอบทุกระดับขาดองค์ความรู้ด้านการบริหารที่เน้น คุณภาพ

ระบบเอกสารไม่เป็นระเบียบ

จุดแข็ง

ผู้นำมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ผู้นำมีจิตสาธารณะ

มีปราชญ์ชาวบ้าน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถถ่ายทอดให้ความรู้ได้

ผู้นำมีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย มีประสบการณ์ เนื่องจากทำงานด้วยตนเอง

ผู้นำมีการวางแผนการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

ผู้นำสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน

ผู้นำทำงานในทุกระดับ ชุมชน/เขต และสามารถส่งคนเข้าร่วมในระดับจังหวัด

มีผู้นำในการประสานงาน/เจรจา กับหน่วยงานท้องถิ่น ได้รับการตอบรับที่ดี

มีพื้นที่ศักยภาพ/พื้นที่รูปธรรม ในการถ่ายทอดการเรียนรู้และขยายผล

มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทุกระดับ ระดับชุมชน/เขต/จังหวัด อย่างต่อเนื่อง

สามารถเชื่อมโยงกลุ่มองค์กรต่างๆในพื้นที่

ปัญหาและอุปสรรค

นโยบายของรัฐเปลี่ยนแปลงบ่อย / ไม่ต่อเนื่อง

ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน

ขาดงบประมาณในการสนับสนุนการทำงานขององค์กรชุมชน

การเมืองไม่นิ่งการทำงานของชุมชนมีอุปสรรคบ่อย

การทำงานระดับนโยบายไม่ต่อเนื่อง

กฎหมายไม่เอื้อต่อการทำงาน เช่น ที่อยู่อาศัย

หน่วยงานมองขบวนองค์กรชุมชนในเชิงลบ

การหนุนเสริมของหน่วยงานไม่เอื้อกับชุมชน เช่น ระบบบัญชี

โอกาส

องค์กรชุมชนมีการเชื่อมโยงการทำงานเป็นเครือข่ายและหนุนเสริมการทำงานระหว่างกัน

องค์กรชุมชน มีทุน ภูมิปัญญา มีทรัพยากรธรรมชาติ

มีกฎหมายที่เอื้อต่อการทำงานของชุมชน เช่น พรบ.องค์กรชุมชน พรบ.สวัสดิการชุมชน

มีองค์กรการเงิน

มีพื้นที่รูปธรรม/องค์ความรู้ / สามารถศึกษาดูงานได้จริง ถ่ายทอดได้และนำสู่เวทีสาธารณะ

ภาคีพัฒนาให้การยอมรับและหนุนเสริมมากขึ้น ดำเนินงบประมาณ ความรู้ หลาย

หน่วยงาน กศน, สสส. สนง.เขต. สนง.ทรัพย์สิน, กรมธนารักษ์

องค์กรชุมชนมีโอกาสเสนอแผนงานสู่นโยบาย

สื่อสาธารณะ ให้ความสนใจและสนับสนุนแนวคิดขบวนองค์กรชุมชนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์สภาเขตดุสิต " นำความรู้สู่การพัฒนาองค์กรเข้มแข็ง สังคมอยู่ดีมีสุข "

พันธกิจ

1. ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการพัฒนา
2. ใช้ขบวนการองค์กรชุมชนเป็นกลไก การขับเคลื่อนงาน
3. สภาองค์กรชุมชนเป็นเครื่องมือ
4. พัฒนาองค์กรให้มียุทธศาสตร์ ระบบบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาลและมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง
5. พัฒนาและใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการของสำนักงานสภา
6. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กร
7. ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุข มีความสามัคคี โดยส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สำนักงานสภาองค์กรชุมชนเขต (หรือสำนักงานขบวนการองค์กรชุมชนเขต)

เลขที่ 146/18 ซอยวัดประจักษ์ศิลปาคม ถนนสามเสน แขวงถนนนครไชยศรี
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร E- mail: manee2503@gmail.com

ตอนที่ 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กุลิศรา กฤตวรกาญจน์. (2549:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมการออมในเยาวชนโดยใช้วิธีการสื่อสารเพื่อการพัฒนา:กรณีศึกษาเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาภาพรวม ความคิดและพฤติกรรมการออมของเยาวชน เพื่อหารูปแบบและประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อเพื่อการพัฒนา ในการพัฒนาพฤติกรรมการออมของเยาวชน พบว่าเยาวชนเยาวชนบางคนไม่มีเงินออม เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายสูงและมีการใช้จ่ายเกินตัว เยาวชนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออม แต่ขาดความรู้เรื่องการบริหารเงิน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออม ได้แก่ ตัวเยาวชน ครอบครัว โรงเรียน และสังคมบริบโศคนิยม

จิตติพร อุ่่นใจ. (2551:บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่กำหนดการออมภาคครัวเรือน กรณีศึกษา : จังหวัดพิษณุโลกวัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือน ในจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า (1) ในเขตเมือง ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมของครัวเรือนคือ รายได้ของครัวเรือน ทรัพย์สินของครัวเรือน อาชีพหลักของครัวเรือน การศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน และจำนวนผู้พึ่งพิง โดยที่รายได้ของครัวเรือน ทรัพย์สินของครัวเรือน อาชีพหลักของครัวเรือน การศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือนในทิศทางเดียวกัน ส่วนจำนวนผู้พึ่งพิงมีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือน ในทิศทางตรงกันข้าม (2) ในเขตชลประทาน ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมของครัวเรือนคือ รายได้ของครัวเรือน อาชีพหลักของครัวเรือน และจำนวนผู้พึ่งพิง โดยที่รายได้ของครัวเรือน และอาชีพหลักของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือนในทิศทางเดียวกัน ส่วนจำนวนผู้พึ่งพิงมีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือนในทิศทางตรงกันข้าม (3) นอกเขตชลประทาน ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมของครัวเรือน คือรายได้ของครัวเรือน อาชีพของครัวเรือน อาชีพเสริมของครัวเรือน และจำนวนผู้พึ่งพิง โดยที่รายได้ของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับ การออมภาคครัวเรือนในทิศทางเดียวกันส่วนจำนวนผู้พึ่งพิงมีความสัมพันธ์กับกรออมภาคครัวเรือนในทิศทางตรงกันข้าม (4) ในเขตเทือกเขา ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด การออมของครัวเรือนคือ รายได้ของครัวเรือนทรัพย์สินของครัวเรือน อาชีพหลักของครัวเรือน อาชีพเสริมของครัวเรือน และจำนวนผู้พึ่งพิง โดยที่รายได้ของครัวเรือนทรัพย์สินของครัวเรือน อาชีพหลักของครัวเรือน และอาชีพเสริมของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือนในทิศทางเดียวกัน ส่วนจำนวนผู้พึ่งพิงมีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือนในทิศทางตรงกันข้าม

นยนา พัฒนาระงศ์เลิศ. (2548:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการออมของ นักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการออม รวมทั้งศึกษา พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาและศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการออม พบว่าส่วนใหญ่ มีการออมเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น และมีพฤติกรรมการออมเป็นนิสัยส่วนตัว มีจำนวนน้อย ที่สุด นักศึกษาส่วนใหญ่นิยมออมเป็นเงินสดเพราะสามารถแปรรูปได้ง่ายสะดวกในการใช้จ่าย ปัจจัยที่มีผลต่อการออมพบว่าส่วนใหญ่จะออมเมื่อมีรายจ่ายลดลง และจะออมลดลงเมื่อรายจ่าย เพิ่มขึ้น รูปแบบการออมที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมคือการออมโดยการจูงใจ

กวิณวุฒิ กลั่นไพฑูริย์.(2546:บทคัดย่อ)ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของนักศึกษา ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยทางสังคม พฤติกรรมการออมของนักศึกษา ศึกษาหาตัวแปรอิสระที่ทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามี จำนวน 323 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ t-test, F-test, LSD และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยวิธีของครอน บาดได้ผลดังนี้ ค่าความเชื่อมั่นของการเป็นแบบอย่างของบิดามารดาเท่ากับ 0.70 การมีระเบียบ วินัยเท่ากับ 0.70 ความมีสันโดษเท่ากับ 0.70 และพฤติกรรมการออมเท่ากับ 0.85ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยทางสังคมได้แก่ การเป็นแบบอย่างของบิดามารดา การมีระเบียบวินัย และความมี สันโดษ อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 46.30, 45.69 และ 46.39 ตามลำดับ และพฤติกรรมการ ออมของนักศึกษาอยู่ในระดับ 39.50 ผลทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกันใน เรื่อง เพศ อายุ จำนวนสมาชิก เงินเดือนที่ได้รับจากบิดามารดาเป็นรายเดือน และรายได้จากการ หารงานทำพิเศษ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมยกเว้นอาชีพของบิดามารดา และรายจ่ายของ นักศึกษาเป็นรายเดือน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยทางสังคมในเรื่องการเป็นแบบอย่างที่ดีของบิดา มารดา การมีระเบียบวินัย รวมทั้งการปฏิบัติในเรื่องความสันโดษ ที่มีความแตกต่างกัน มีผลต่อ พฤติกรรมการออมที่ต่างกันจากการศึกษาตัวแปรอิสระทั้งหมด 11 ตัวแปร ผลการศึกษาพบว่ามี ตัวแปร 3 ตัว ที่สามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้ โดยมีปัจจัยทางสังคมในภาพรวมเป็นตัว แปรแรก และสามารถทำนายพฤติกรรมการออมได้ร้อยละ 36.60 ตัวแปรลำดับที่สองคืออายุของ นักศึกษา ทำนายได้ร้อยละ 1.00 และตัวแปรสุดท้าย คือ เงินเดือนที่ได้รับจากบิดามารดา ซึ่ง ทำนายพฤติกรรมการออมได้ร้อยละ 0.08 เมื่อรวมตัวแปรทั้ง 3 ตัวดังกล่าวแล้ว จะมีอิทธิพล สามารถทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษาได้ร้อยละ 38.30

ตอนที่ 5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

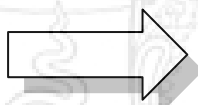
กรอบแนวความคิด

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1. เพศ
2. อายุ
3. อาชีพ
4. สถานภาพครอบครัว
5. ระดับการศึกษา
6. รายได้ต่อเดือน

ปัญหาการออม จำแนกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม
2. ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการออม :กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน คือ การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากร คือ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 183 คน (มณี จิรโชติมงคลกุล, 2553)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 126 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วยการคำนวณจาก สูตร Yamane' (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การประมาณขนาดตัวอย่าง

ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ = 5%

$$n = \frac{183}{1 + 183 (.05)^2} = 125.56$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่ใช้คืออย่างน้อย 126 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย แบบถูกผิด จำนวน 23 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) จำนวน 24 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถาม เกี่ยวกับการออม ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน การแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัยแบบถูกผิด ซึ่งสอบถามความรู้เกี่ยวกับการออม จำนวน 23 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการออม
2. ดำเนินการสร้างข้อคำถาม เพื่อวัดความรู้เกี่ยวกับการออมจำนวน 23 ข้อ
3. นำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 23 ข้อ ดังกล่าวไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบทดสอบโดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์ อาจารย์ดำรงฤดี มิตรภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ อาจารย์เดือนรุ่ง ช่วยเรืองและอาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร)เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC.) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ภาคผนวก ก) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 23 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบ วัดความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ คือ ตอบถูกให้ 1 ส่วนตอบผิดให้ 0

5. นำแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำนวน 23 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์แบบทดสอบที่ได้ นำแบบทดสอบที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนนและดำเนินการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ด้านค่าอำนาจจำแนก พบว่า แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 – 0.79 (ภาคผนวก ก) หาค่าความยากของแบบทดสอบ พบว่า แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีค่าความยาก ระหว่าง 0.33 – 0.96 (ภาคผนวก ก) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบชุดนี้ โดยการคำนวณหาค่า KR.- 20 พบว่า แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 (ภาคผนวก ก)

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
ร้อยละ 80 ขึ้นไป (19 - 23 คะแนน)	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับความรู้เกี่ยวกับการออมในระดับดี
ร้อยละ 60 – 79 (14 – 18 คะแนน)	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับความรู้เกี่ยวกับการออมในระดับปานกลาง
ต่ำกว่า ร้อยละ 60 (0 - 13 คะแนน)	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับความรู้เกี่ยวกับการออมในระดับต่ำ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดทัศนคติเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) จำนวน 24 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออมเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์
2. ดำเนินการสร้างข้อคำถามเพื่อวัดทัศนคติเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 24 ข้อ

3. นำแบบสอบถามวัดทัศนคติเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์จำนวน 24 ข้อ ดังกล่าวไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency:

IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (อาจารย์สนทยา เขมวรัตน์ อาจารย์ดำรงฤดี มิตรภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวรัตน์ อาจารย์เดือนรุ่ง ช่วยเรื่องและอาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร) เลือกเฉพาะข้อคำถาม ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC.) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ภาคผนวก ก) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 24 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามวัดทัศนะเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับมาก
3	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับปานกลาง
2	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อย
1	หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อคำถามนั้นในระดับน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามวัดทัศนะเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 24 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความ สมบูรณ์แบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วตรวจให้คะแนนและดำเนินการหาคุณภาพ ของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามชุดนี้ (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,1970) พบว่า แบบสอบถามวัดทัศนะเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ตั้งแต่ 0.22 - 0.78 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค 0.89 (ภาคผนวก ก)

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถามวัดทัศนะเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของบุญชม ศรีสะอาด (2535:100) ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติเกี่ยวกับการออมในระดับดีที่สุด
3.51 – 4.50	หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติเกี่ยวกับการออมในระดับดี
2.51 – 3.50	หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติเกี่ยวกับการออมในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติเกี่ยวกับการออมในระดับไม่ดี
1.00 – 1.50	หมายถึง ผู้ตอบมีทัศนคติเกี่ยวกับการออมในระดับไม่ดีที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ แสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 155 ชุด (เพิ่มจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20 เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่าง) แจกให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (โดยประสานงานกับผู้นำชุมชน) และรอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 126 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.29
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้
3. นำข้อมูลที่มีคุณภาพแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวสถิติต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออมและด้านทัศนคติเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายประจำต่อเดือน ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่า จำนวน และร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; $\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation; S.D.) ค่าที (t - test for independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเพื่อการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC.) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,2539:158)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538:210)

$$r = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
 x แทน คะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 y แทน คะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนตัวอย่าง

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538:200)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:101)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน จำนวนข้อมูล

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; $\bar{x}$) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:73)

$$\bar{x} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test (t - test for independent sample) เมื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากร กลุ่มที่ 1 (σ_1^2) และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2) พบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:100)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:102)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left\{ \frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right\}^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ,2538:112)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution
MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธี Scheffe's test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ ,2538:140)

$$S = \sqrt{(k-1)F_{(\alpha; df_1, df_2)}} \sqrt{MS_E \left[\sum_{j=1}^k \frac{(c_j)^2}{n_j} \right]}$$

เมื่อ S	แทน	ค่าวิกฤตของ Scheffe'
K	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเปรียบเทียบ
$F_{(\alpha; df_1, df_2)}$	แทน	ค่า F ที่ได้จากการเปิดตารางการแจกแจงค่า F
MS_E	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวน
C_j	แทน	สัมประสิทธิ์ Contrast ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด
n_j	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการแจกแจงที
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการออม ได้แก่ รายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน การแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ รายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม และด้านทักษะเกี่ยวกับการออม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	44	34.9
	หญิง	82	65.1
	รวม	126	100.00
2. อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	34	27.0
	30 – 40 ปี	42	33.3
	40 – 50 ปี	40	31.7
	มากกว่า 50 ปี	10	7.9
	รวม	126	100.00
3. อาชีพ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	14	11.1
	พนักงานบริษัทเอกชน	26	20.6
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	86	68.3
รวม	126	100.00	
4. สถานภาพครอบครัว	โสด	40	31.7
	สมรส	70	55.6
	หม้าย	16	12.7
	รวม	126	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
5. ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	88	69.8
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	38	30.2
รวม		126	100.00
6. รายได้ประจำต่อเดือน	ต่ำกว่า 8,000 บาท	56	44.4
	8,000 – 15,000 บาท	64	50.8
	สูงกว่า 15,000 บาท	6	4.8
รวม		126	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 82 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 65.10 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 42 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 33.30 อาชีพส่วนใหญ่ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 86 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 68.30 สถานภาพครอบครัวส่วนใหญ่ สมรสแล้ว จำนวน 70 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 55.60 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 88 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 69.80 และรายได้ประจำต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 8,000 – 15,000 บาท จำนวน 64 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 50.80

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการออม ได้แก่ รายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน การแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 2 – ตารางที่ 11

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของรายได้ประจำต่อเดือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ประจำต่อเดือน	1,600	4	3.2
	3,000	6	4.8
	4,500	2	1.6
	5,000	12	9.5
	6,000	14	11.1
	7,000	18	14.3
	8,000	16	12.7
	9,000	12	9.5
	10,000	16	12.7
	10,100	2	1.6
	12,000	2	1.6
	12,350	2	1.6
	12,500	2	1.6
	13,000	2	1.6
	13,500	2	1.6
	15,000	8	6.3
	20,000	2	1.6
25,000	2	1.6	
30,000	2	1.6	
รวม		126	100.00
ค่าเฉลี่ยของรายได้ประจำต่อเดือน ($\bar{X}$)			8,859.52
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้ประจำต่อเดือน (S.D.)			4,865.32

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า รายได้ประจำต่อเดือนของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 1,600 – 30,000 บาท มีรายได้ประจำต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับค่าแรงขั้นต่ำต่อวัน โดยมีค่า $\bar{X} = 8,859.52$ S.D. = 4,865.32

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของรายได้พิเศษต่อเดือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
รายได้พิเศษต่อเดือน	0	60	47.6
	1,000	24	19.0
	2,000	28	22.2
	2,500	2	1.6
	3,000	8	6.3
	5,000	2	1.6
รวม		126	100.00
ค่าเฉลี่ยของรายได้พิเศษต่อเดือน ($\bar{X}$)			1,071.43
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้พิเศษต่อเดือน (S.D.)			1,425.08

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า รายได้พิเศษต่อเดือนของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 5,000 บาท มีรายได้พิเศษต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่า $\bar{X} = 1,071.43$ S.D. = 1,425.08 และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ จำนวน 60 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 47.60

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกในครัวเรือน	1	6	4.8
	2	16	12.7
	3	52	41.3
	4	40	31.7
	5	6	4.8
	6	4	3.2
	7	2	1.6
รวม		126	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 1 – 7 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 3 คน จำนวน 52 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 41.30

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกที่มีรายได้เป็นของตนเอง	0	4	3.2
	1	52	41.3
	2	56	44.4
	3	8	6.3
	4	4	3.2
	6	2	1.6
	รวม		126

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 6 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง 2 คน จำนวน 56 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 44.40

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้อง
รับภาระเลี้ยงดู ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	จำนวนสมาชิก (คน)	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู	0	24	19.0
	1	42	33.3
	2	50	39.7
	3	8	6.3
	4	2	1.6
รวม		126	100.00

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 4 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู 2 คน จำนวน 50 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 39.70

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ
ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน	2,000	4	3.2
	3,000	18	14.3
	3,500	4	3.2
	4,000	22	17.5
	5,000	26	20.6
	6,000	18	14.3
	7,000	14	11.1
	8,000	8	6.3
	9,000	4	3.2
	14,000	2	1.6
	15,000	2	1.6
	16,000	2	1.6
	18,000	2	1.6
รวม		126	100.00
ค่าเฉลี่ยของค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ($\bar{X}$)			5,761.90
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าใช้จ่ายในครัวเรือน (S.D.)			3,121.36

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 2,000 – 18,000 บาท มีค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่า $\bar{X} = 5,761.90$ S.D. = 3,121.36 และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในครัวเรือน 5,000 บาท จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 20.60

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการแก้ปัญหาเมื่อค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	รูปแบบการแก้ปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
การแก้ปัญหา	วางแผนการใช้จ่าย	6	4.8
	ทำงานพิเศษ	4	3.2
	ทำงานพิเศษและวางแผนการใช้จ่าย	44	34.9
	ยืมญาติ	12	9.5
	ยืมญาติ ทำงานพิเศษ และวางแผนการใช้จ่าย	2	1.6
	ยืมญาติ และจํานำ	2	1.6
	ยืมญาติ และกู้จากสหกรณ์	2	1.6
	ยืมญาติ กู้จากสหกรณ์ และวางแผนการใช้จ่าย	4	3.2
	ยืมญาติ กู้ธนาคาร และวางแผนการใช้จ่าย	2	1.6
	ยืมญาติ กู้ธนาคาร และจํานำ	2	1.6
	ยืมญาติ กู้ธนาคาร จํานำ และทำงานพิเศษ	2	1.6
	ยืมญาติ และกู้นอกระบบ	2	1.6
	ยืมญาติ กู้นอกระบบ และจํานำ	6	4.8
	ยืมญาติ กู้นอกระบบ และกู้จากสหกรณ์	2	1.6
	กู้จากกองทุนหมู่บ้าน	2	1.6
	กู้จากสหกรณ์	2	1.6
	กู้ธนาคาร	8	6.3
	กู้ธนาคาร และวางแผนการใช้จ่าย	2	1.6
	กู้ธนาคาร วางแผนการใช้จ่าย และทำงานพิเศษ	6	4.8
	กู้นอกระบบ	4	3.2
กู้นอกระบบ วางแผนการใช้จ่าย และทำงานพิเศษ	2	1.6	
กู้นอกระบบ และจํานำ	2	1.6	
กู้นอกระบบ จํานำ และทำงานพิเศษ	4	3.2	
กู้นอกระบบ กู้จากสหกรณ์ และกองทุนหมู่บ้าน	2	1.6	
รวม		126	100.00

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการแก้ปัญหาเมื่อค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลือกวิธีทำงานพิเศษและวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสม จำนวน 44 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 34.90

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาระหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ภาระหนี้สิน	มีหนี้สิน	66	52.4
	ไม่มีหนี้สิน	60	47.6
รวม		126	100.00

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ภาระหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน จำนวน 66 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 52.40

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามแหล่งหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งหนี้สิน	เงินกู้ยืมในระบบ	34	27.0
	ธนาคาร	20	15.9
	สถาบันการเงิน	2	1.6
	สหกรณ์	4	3.2
	ญาติ	50	39.7
	กองทุนหมู่บ้าน	16	12.7
รวม		126	100.00

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าแหล่งหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กู้ยืมเงินจากญาติ จำนวน 50 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 39.70

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสาเหตุของหนี้สิน ของสมาชิก
ชุมชนพระยาประสิทธิ์

ตัวแปร	รูปแบบของสาเหตุหนี้สิน	จำนวน	ร้อยละ
สาเหตุหนี้สิน	ค่าเช่าบ้าน	18	14.3
	ค่ารักษาพยาบาล	4	3.2
	การลงทุน	18	14.3
	เพื่อการศึกษา	26	20.6
	เพื่อการศึกษา และค่ารักษาพยาบาล	2	1.6
	เพื่อการศึกษา และการลงทุน	2	1.6
	ซื้อสิ่งของอำนวยความสะดวก	2	1.6
	ค่าใช้จ่ายรายวัน	20	15.9
	ค่าใช้จ่ายรายวัน การลงทุน และการรักษาพยาบาล	2	1.6
	ค่าใช้จ่ายรายวัน และการศึกษา	4	3.2
	ค่าใช้จ่ายรายวัน การศึกษา และการรักษาพยาบาล	2	1.6
	ค่าใช้จ่ายรายวัน การศึกษา และการลงทุน	12	9.5
	ค่าใช้จ่ายรายวัน และซื้อของอำนวยความสะดวก	4	3.2
	ค่าใช้จ่ายรายวัน ซื้อของอำนวยความสะดวก และ การลงทุน	2	1.6
	ค่าใช้จ่ายรายวัน ซื้อของอำนวยความสะดวก และ การศึกษา	4	3.2
	ค่าใช้จ่ายรายวัน ซื้อของอำนวยความสะดวก การศึกษา และการลงทุน	2	1.6
	ค่าใช้จ่ายรายวัน ซื้อของอำนวยความสะดวก การศึกษา การลงทุน และเพื่อการรักษาพยาบาล	2	1.6
รวม		126	100.00

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่
เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการศึกษา จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 20.60

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ รายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม และด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม ดังแสดงผลใน ตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกเป็นรายด้านทุกด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการออม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม	16.71	1.90	มีความรู้ในระดับปานกลาง
ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม	3.51	.22	มีทัศนะในระดับดี

จากตารางที่12 แสดงให้เห็นว่า ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้เกี่ยวกับการออมในระดับปานกลาง มีค่า $\bar{X} = 16.71$ S.D. = 1.90 ส่วนด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีทัศนะเกี่ยวกับการออมในระดับดี มีค่า $\bar{X} = 3.51$ S.D. = 0.22

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 13 – ตารางที่ 20

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์
จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านทุกด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการออม	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม	ชาย	44	17.32	1.94	2.68*
	หญิง	82	16.39	1.81	
ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม	ชาย	44	3.46	.27	1.55
	หญิง	82	3.53	.18	

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านทุกด้าน ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปรอายุ เป็นรายด้านทุกด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการออม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม	ระหว่างกลุ่ม	3	49.92	16.64	5.08*
	ภายในกลุ่ม	122	399.79	3.28	
	รวม	125	449.71		
ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม	ระหว่างกลุ่ม	3	.19	.06	1.38
	ภายในกลุ่ม	122	5.63	.05	
	รวม	125	5.82		

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรอายุ ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดัง ตารางที่ 15

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิก
ชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม จำแนกตามอายุ

อายุ ($\bar{X}$)	ต่ำกว่า 30 ปี (15.76)	30 – 40 ปี (16.81)	40 – 50 ปี (17.40)	มากกว่า 50 ปี (16.80)
ต่ำกว่า 30 ปี (15.76)	-	1.04	1.64*	1.04
30 – 40 ปี (16.81)		-	.59	.01
40 – 50 ปี (17.40)			-	.60
มากกว่า 50 ปี (16.80)				-

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์
จำแนกตามตัวแปรอาชีพ เป็นรายด้านทุกด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการออม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม	ระหว่างกลุ่ม	2	18.53	9.27	2.64
	ภายในกลุ่ม	123	431.19	3.51	
	รวม	125	449.71		
ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม	ระหว่างกลุ่ม	2	.32	.16	3.53*
	ภายในกลุ่ม	123	5.50	.05	
	รวม	125	5.82		

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรอาชีพ ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Scheffe's test ปรากฏผลดัง ตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (Scheffe's) ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิก
ชุมชนพระยาประสิทธิ์ ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ ($\bar{X}$)	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (3.38)	พนักงานบริษัทเอกชน (3.56)	ค้าขาย (3.51)
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (3.38)	-	.18*	.13
พนักงานบริษัทเอกชน (3.56)		-	.05
ค้าขาย(3.51)			-

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffe's test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์
จำแนกตามตัวแปรสถานภาพครอบครัว เป็นรายด้านทุกด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการออม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม	ระหว่างกลุ่ม	2	7.44	3.72	1.04
	ภายในกลุ่ม	123	442.27	3.60	
	รวม	125	449.71		
ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม	ระหว่างกลุ่ม	2	.14	.07	1.49
	ภายในกลุ่ม	123	5.68	.05	
	รวม	125	5.82		

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรสถานภาพครอบครัว ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์
จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา เป็นรายด้านทุกด้าน

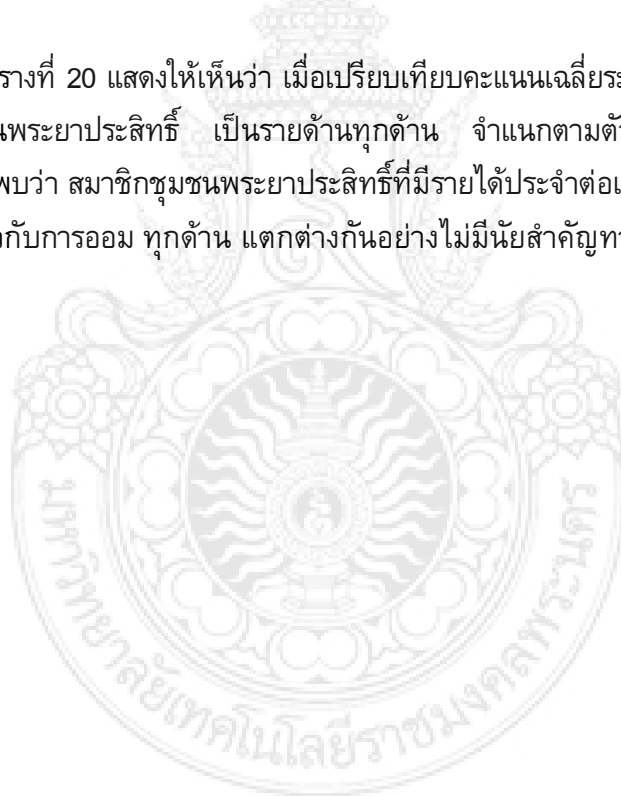
ปัญหาเกี่ยวกับการออม	ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	88	16.80	1.94	.73
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	38	16.53	1.81	
ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	88	3.49	.23	1.77
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	38	3.56	.16	

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา ด้วยค่า t - test for independent sample พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์
จำแนกตามตัวแปรรายได้ประจำต่อเดือน เป็นรายด้านทุกด้าน

ปัญหาเกี่ยวกับการออม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม	ระหว่างกลุ่ม	2	6.67	3.33	.93
	ภายในกลุ่ม	123	443.05	3.60	
	รวม	125	449.71		
ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม	ระหว่างกลุ่ม	2	.12	.06	1.34
	ภายในกลุ่ม	123	5.69	.05	
	รวม	125	5.82		

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้านทุกด้าน จำแนกตามตัวแปรรายได้ประจำต่อเดือน ด้วยค่า F - test พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ประจำต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ประจำต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 126 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane (ยานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้สมาชิกของชุมชนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายปิด สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน การแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย แบบถูกผิด สอบถามความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 23 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 24 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 155 ชุด (เพิ่มจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20 เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน ที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่าง) แจกให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (โดยประสานงานกับผู้นำชุมชน) และรอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 126 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.29
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้
3. นำข้อมูลที่มีคุณภาพแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวสถิติต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ
2. วิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการออม ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู การแก้ปัญหาหนี้ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน โดยใช้ค่าจำนวน และร้อยละ ส่วนรายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในครัวเรือน โดยใช้ค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม และด้านทัศนคติเกี่ยวกับการออม โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออมและด้านทัศนคติเกี่ยวกับการออม

จำแนกตามคุณลักษณะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ ตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา โดยใช้ค่าสถิติ ค่าที (t - test for independent sample) ส่วนอายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว และรายได้ประจำต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe's test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 65.10 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 42 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 33.30 อาชีพส่วนใหญ่ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 86 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 68.30 สถานภาพครอบครัวส่วนใหญ่สมรสแล้ว จำนวน 70 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 55.60 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 88 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 69.80 และรายได้ประจำต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 8,000 – 15,000 บาท จำนวน 64 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 50.80

2. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการออม ได้แก่ รายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน การแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน พบว่า รายได้ประจำต่อเดือนของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 1,600 – 30,000 บาท มีรายได้ประจำต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับค่าแรงขั้นต่ำต่อวัน โดยมีค่าเฉลี่ย 8,859.52 บาท ต่อเดือน

รายได้พิเศษต่อเดือนของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 5,000 บาท มีรายได้พิเศษต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ย 1,071.43 บาท และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ จำนวน 60 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 47.60

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 1 – 7 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 3 คน จำนวน 52 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 41.30

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 6 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง 2 คน จำนวน 56 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 44.40

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 4 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู 2 คน จำนวน 50 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 39.70

ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 2,000 – 18,000 บาท มีค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่า $\bar{X} = 5,761.90$ S.D. = 3,121.36 และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในครัวเรือน 5,000 บาท จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 20.60

รูปแบบการแก้ปัญหาเมื่อค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลือกวิธีทำงานพิเศษและวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสม จำนวน 44 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 34.90

ภาระหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน จำนวน 66 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 52.40

แหล่งหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กู้ยืมเงินจากญาติ จำนวน 50 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 39.70

สาเหตุของหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการศึกษา จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 20.60

3. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออมและด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม พบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้เกี่ยวกับการออมในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 16.71 ส่วนด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม มีทัศนะเกี่ยวกับการออมในระดับดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51

4. ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ประจำต่อเดือนพบว่า

4.1 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม ไม่แตกต่างกัน

4.3 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม ไม่แตกต่างกัน

4.4 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.5 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.6 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ประจำต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรค่าแก่การอภิปราย ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีเพศต่างกันมี ปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 13 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชาย มีความรู้เกี่ยวกับการออมสูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง จึงทำให้ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศหญิงมีระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออมสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เพศชายมีความต้องการสิ่งแปลกใหม่ (จากทฤษฎีการจูงใจของแม็คไกร์ กล่าวไว้ว่า ความต้องการสิ่งแปลกใหม่เป็นความต้องการที่ทุกคนแสวงหา เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ และซ้ำซาก ซึ่งพฤติกรรมนี้นักการตลาดเรียกว่า พฤติกรรมเพื่อแสวงหาความหลากหลาย) มากกว่า เพศหญิง จึงมีความสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการออมมากกว่าเพศหญิง เพราะต้องการเก็บ

ออมเงินไว้ใช้ในการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน จึงทำให้เพศชายมีความรู้เกี่ยวกับการออมสูงกว่า เพศหญิง

2. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 14 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของความรู้ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546) ที่กล่าวว่า ความรู้ หมายถึงสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ หรือหมายถึงความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ และอาจหมายถึง สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ ดังนั้นการที่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อาจเนื่องมาจาก ประสบการณ์ และสิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ ที่แตกต่างกันของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี ย่อมมีประสบการณ์และได้รับรู้ ได้ยิน ได้ฟัง เกี่ยวกับการออมมากกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จึงทำให้มีระดับความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

3. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 16 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทักษะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน โดยพบว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตติพร อุ่นใจ (2551:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการออมภาคครัวเรือนกรณีศึกษา : จังหวัดพิษณุโลก โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่าเพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือน ในจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ในเขตเมือง ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมของครัวเรือนคือ

อาชีพหลักของครัวเรือน โดยอาชีพหลักของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือน ในทิศทางเดียวกัน และกวีนิวุฒิ กลั่นไพฑูรย์ (2546:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดย ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน พบว่า อาชีพของบิดามารดา มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้นการที่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยด้านทัศนคติเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชน พระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาจเนื่องมาจากพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ ต่อเดือนสูงกว่าอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จึงทำให้มีทัศนคติเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิก ชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

4. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพ ครอบครัวยุคต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 18 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพ ครอบครัวยุคต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สมาชิกชุมชนพระยา ประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวยุคต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะบุคคลไม่ว่าจะมีสถานภาพครอบครัวยุคอย่างไร ย่อมมีความโลภหรือกิเลส (Greedy) คือ ความอยากมี อยากได้สิ่งที่พบเห็นทุกอย่างไม่แตกต่างกัน ซึ่งความอยากมีอยากได้นี้ อาจทำให้ แผนการออมเงินล้มเหลว “ความโลภ” เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ขาดวินัยการออมได้ทันที จึงทำ ให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวยุคต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่ แตกต่างกัน

5. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 5 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับ การศึกษาต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 19 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับ การศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับ การออม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่ แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับ การศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีเหมือนกัน จนแทบไม่พบความแตกต่าง ระหว่างระดับ การศึกษา จึงทำให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์มีปัญหามีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน

6. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อ เดือนต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทาง เดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 20 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ประจำ

ต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยมากเหมือนกัน จนแทบไม่พบความแตกต่างระหว่างรายได้ จึงทำให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์มีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีรายได้ประจำต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับค่าแรงขั้นต่ำต่อวัน มีภาระหนี้สิน และไม่มีรายได้พิเศษ ดังนั้นผู้นำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ และภาครัฐจึงอาจดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการออมให้เกิดขึ้นกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ได้ ดังนี้

1.1 ควรหาแนวทางในการจัดการหนี้สินของสมาชิก ให้เข้าสู่ระบบเพื่อให้สามารถควบคุมดูแล และบริหารจัดการหนี้สินได้อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยลดปัญหาทางการเงินให้แก่สมาชิก

1.2 ควรมีการส่งเสริมการสร้างรายได้ของครัวเรือน อาจโดยการจัดอบรมการฝึกอาชีพต่างๆ เพื่อใช้ประกอบอาชีพเสริม (มอบเป็นของขวัญให้กับผู้อื่นในเทศกาลต่างๆเพื่อเป็นการช่วยลดรายจ่าย) ส่งเสริมการทำงานอดิเรกที่ช่วยสร้างรายได้ ส่งเสริมการปลูกผักสวนครัวเพื่อช่วยลดรายจ่ายในครัวเรือน และอาจสร้างรายได้เสริมได้ในกรณีที่มีผักจำนวนมาก

1.3 ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงิน จัดอบรมการทำบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างเป็นรูปธรรม และจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการทำบัญชีรายรับรายจ่าย เพื่อเป็นการช่วยควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างเสริมวินัยทางการเงินให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพื่อให้สามารถวางแผนการใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีเงินเหลือเพื่อการออม

1.4 ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกจิตสำนึกค่านิยม เกี่ยวกับการใช้จ่ายอย่างประหยัด เช่น จัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการให้ความรู้ที่ถูกต้องและเป็นรูปธรรม เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัย และแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

1.5 ควรมีการจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการลงทุนที่เหมาะสมกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ส่งเสริมให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้มีโอกาส

เข้าใช้บริการเว็บไซต์ต่างๆ ที่ให้ความรู้และมีการฝึกประสบการณ์ เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น ฝึกการเล่นหุ้นที่จัดขึ้นในเว็บไซต์ Click 2 win (เกมส์จำลองการเล่นหุ้น ซึ่งเป็นเครื่องมือทดสอบแผนการลงทุนด้วยตนเอง โดยใช้ข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์จริงๆ แบบreal time) เพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์เกี่ยวกับการลงทุน จนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการลงทุนในอนาคต เพราะการลงทุนในตลาดเงิน เป็นการใช้จ่ายเงินช่วยหารายได้แทนเรา

2. จากผลการวิจัย พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้เกี่ยวกับการออมในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้นำชุมชนฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ และภาครัฐบาล ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการออม ให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ในแต่ละช่วงอายุอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เช่น วัยเด็กควรฝึกให้รู้จักการเก็บออมอาจโดยการหยอดกระปุกออมสิน วัยทำงานควรให้ความรู้ เรื่องการวางแผนการออมที่เหมาะสม เพื่อให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้และเห็นคุณค่าของการออมจนเห็นว่าการออมเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิต ซึ่งจะทำให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกิดเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการออม สร้างลักษณะนิสัยที่ดีเกี่ยวกับการออม และช่วยให้สามารถสร้างความเข้มแข็งทางการเงิน ให้เกิดแก่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ และประเทศชาติในอนาคตได้

3. ภาครัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายการออมภาคบังคับให้กับประชาชน ในทุกภาคส่วนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนในทุกภาคส่วนมีการออมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจของภาครัฐได้อย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่างๆ ทั้งทางด้านจิตสังคมและด้านจิตลักษณะ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เช่น สังคมกลุ่มเพื่อน ค่านิยม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีระเบียบวินัยทางการเงิน ความสันโดษ เป็นต้น เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมคุณลักษณะทางด้านจิตสังคมและด้านจิตลักษณะ ให้แก่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยส่งเสริมให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีพฤติกรรมการออมที่เหมาะสมต่อไป

2. ควรมีการศึกษา ความต้องการและความสนใจของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ในการฝึกอบรมความรู้ต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือน ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ความรู้ในการฝึกอาชีพต่างๆ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมได้อย่างเหมาะสมต่อไป

3. ควรมีการศึกษาความตระหนัก และความรู้ในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมได้อย่างเหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ เอกเฝ้าพันธุ์. 2550. แนวทางการสร้างระบบการออมเพื่อการดำรงชีพยามชรา.
<http://www.nidambe11.net>[9 พฤศจิกายน 2553]
- กวิณวุฒิ กลั่นไพฑูรย์. 2546. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสถาบัน
 เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร. วิทยานิพนธ์. ศศ.ม.
 (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- กอบศักดิ์ ภูตระกูล. 2552. “การออมกับความจน-ความรวย” ประชาชาติธุรกิจ. ปีที่ 32
 ฉบับที่ 4089
- กอบศักดิ์ ภูตระกูล. คอลัมน์ ไขปัญหาเศรษฐกิจกับ ดร. กอบ. [ออนไลน์].
<http://www.kobsak.com>[9 พฤศจิกายน 2553]
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลิศรา กฤตวรกาญจน์. 2549. การพัฒนาพฤติกรรมการออมในเยาวชนโดยใช้วิธีการ
 สื่อสารเพื่อการพัฒนา : กรณีศึกษาเยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลป
 ศาสตร์ดุชะฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการวางแผนและพัฒนาชนบท. เชียงใหม่:บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. 2552. การจัดการการเงินส่วนบุคคล:กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัย
 ทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตร การพิมพ์
 จิตติพร อุ๋นใจ. 2551. “ปัจจัยที่กำหนดการออมภาคครัวเรือน กรณีศึกษา : จังหวัดพิษณุโลก”.
 - วารสารวิทยาการจัดการ. ปีที่ 5. ฉบับที่ 8 (ก.ค. ธ.ค. 2551). :23-32
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2547. คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS.
 นนทบุรี : โรงพิมพ์นิติการพิมพ์.
- ธฤต ศรีอรุณทัตย์. 2542. ทศนะเกี่ยวกับการปรับตัวและความต้องการการสนับสนุนทาง
 สังคมของบุคลากร:ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน.
 ภาคนิพนธ์ คณะพัฒนาสังคม กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- นยนา พัฒนะณรงค์เลิศ. 2548. พฤติกรรมการออมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
 เชียงใหม่:มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นวพร เรืองสกุล. 2545. ออมก่อนรวยกว่า. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

- นীরวรรณ จันทวงศ์. <http://www.learners.in.th> [9 พฤศจิกายน 2554]
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ผู้จัดการออนไลน์. 2546. การออมครีวเรือนไทย ... ควรมีสัดส่วนเท่าใดจึงจะเพียงพอ.
26 มกราคม พ.ศ. 2547
- พรนิภา ยันนาดี ชูติมา ศิริจันทร์ ธนันต์ชัย นพแก้ว และบวร บัวขาว .2546. “การสำรวจความต้องการการจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีในจังหวัดลพบุรี”. วิทยาสารกำแพงแสน.
ปีที่1 ฉบับที่3 ก.ย.-ธ.ค.137-151
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทฟิงเกอร์ปริ้นแอนด์มีเดียจำกัด.
- มณฑานี ตันติสุข . 2549. เงิน:เรื่องใหญ่ที่โรงเรียนไม่เคยสอน. กรุงเทพฯ : ออฟฟิศเมท
มณี จิรโชติมงคลกุล. ประธานสภาองค์กรชุมชน เขตดุสิต. สัมภาษณ์. 15 พฤศจิกายน 2553
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2539. เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วย
ตนเอง. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน.2546.พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.กรุงเทพฯ:
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540. สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- วราเวศม์ สุวรรณระดา. <http://www.cheapestav.com> [15 พฤศจิกายน 2554]
- วัตรภู อางหาญ.2542.ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของกองวิชาการ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิจารณ์ พานิช. 2548. การจัดการความรู้กับการบริหารราชการแนวใหม่. กรุงเทพฯ:
สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม
- วิมุต์ วานิชเจริญธรรม. 2549. ปัญหาการถดถอยของการออมภาคครัวเรือน.
- วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ. 2550. “วางแผนการเงินอย่างไร”. <http://www.nidambe11.net>
[15 พฤศจิกายน 2554]
- วีระพล บดีรัฐ. 2547. เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 1. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- วีระพล บดีรัฐ. 2547. เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 2. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน. 2552. โครงการ
เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนวิชาการเงินในสถาบันอุดมศึกษา
ปี 2552. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

สนทยา เขมวิรัตน์. 2552. การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
 ราชมนคลพระนคร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนคลพระนคร.

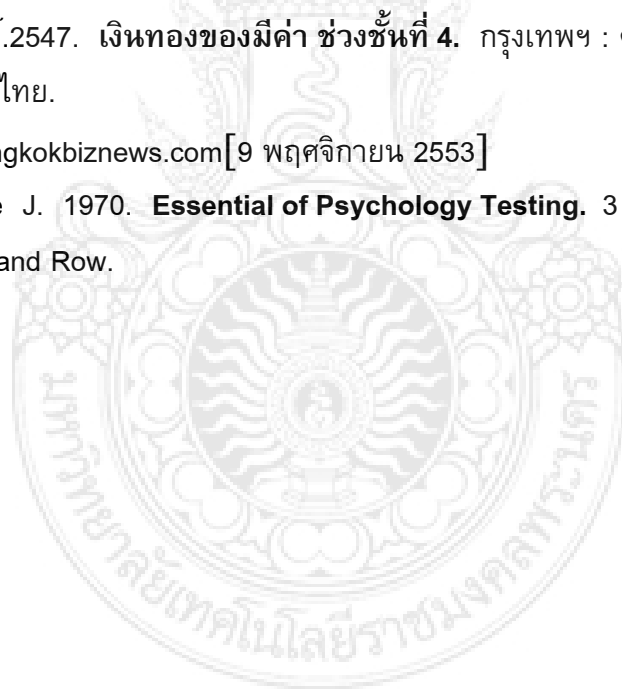
เสกสรร วัฒนพงษ์. 2542. **ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการประสานงานของเจ้าหน้าที่**
ตำรวจทางหลวงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรในเขตพื้นที่ทางหลวงหมายเลข 34
(บางนา-บางปะกง). ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุชาติ สุทธิจิระพันธ์. 2543. **ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ต่อคุณภาพและมาตรฐาน**
การฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น : กรณีศูนย์ฝึกอบรมวิศวกรรมเกษตร กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ.วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาผู้ใหญ่)
 กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อนิศา เซ็นนันท์.2547. **เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 4.** กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่ง
 ประเทศไทย.

[http://www. bangkokbiznews.com](http://www.bangkokbiznews.com)[9 พฤศจิกายน 2553]

Cronbach, Lee J. 1970. **Essential of Psychology Testing.** 3rd ed. New York :
 Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

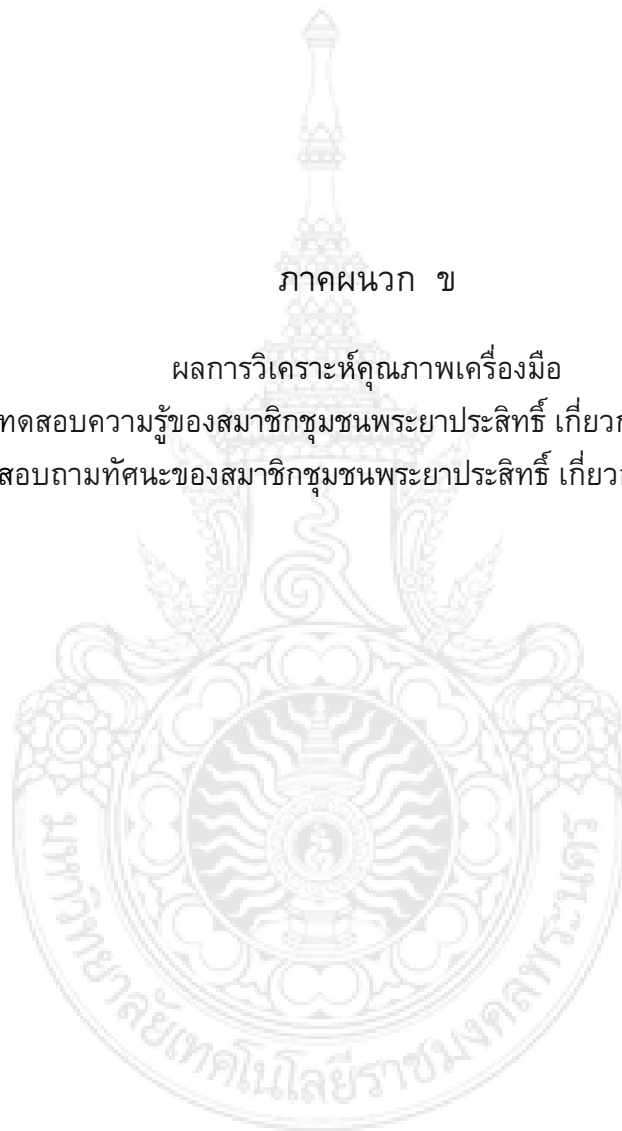
1. อาจารย์สนทยา เขมวีรัตน์
 บธ.ม.(บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการเงิน
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. อาจารย์ดำรงฤดี มิตรภักดี
 พณ.ม.(พณิชยศาสตร์มหาบัณฑิต)
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการเงิน
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวีรัตน์
 กศ.ม. การวิจัยและวัดผลการศึกษา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. อาจารย์เดือนรุ่ง ช่วยเรือง
 เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการเงิน
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร
 บธ.ม.(บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต)
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการบัญชี
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

- แบบทดสอบความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการออม
- แบบสอบถามทัศนคติของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการออม

คุณภาพแบบทดสอบความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการออม
คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง
ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อความถาม	ค่า IOC	คุณภาพ
1. มีวิธีการออมเงินหลายแบบที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากธนาคาร	0.80	ใช้ได้
2. การวางแผนเป้าหมายการเงินล่วงหน้าจะมีความมั่นคงในอนาคต	1.00	ใช้ได้
3. การออมที่ดีควรเก็บเงินส่วนที่ต้องการออมก่อนแล้วจึงแบ่งส่วนที่เหลือในการใช้จ่าย	1.00	ใช้ได้
4. การออมมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศ	0.60	ใช้ได้
5. การชำระหนี้ตรงเวลาช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ ทำให้กู้เงินได้อีกในอนาคต	0.60	ใช้ได้
6. การลงทุนในตลาดเงินเป็นการเพิ่มค่าของเงินให้มากขึ้น	0.80	ใช้ได้
7. บัตรเครดิตเป็นบัตรที่ใช้สิทธิซื้อสินค้าก่อนแล้วจึงหาเงินจ่ายภายหลัง	0.80	ใช้ได้
8. บัตรเดบิตเป็นบัตรที่ต้องมีเงินฝากธนาคารก่อนจึงสามารถใช้จ่ายได้	0.80	ใช้ได้
9. การให้บริการเงินสดทันใจเป็นการให้บริการที่ต้องมีดอกเบี้ยเกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียม	0.80	ใช้ได้
10. การออมคือรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้ว	0.60	ใช้ได้
11. ปัญหาของครอบครัวเกิดจากการไม่ควบคุมรายจ่ายให้เหมาะสมกับรายรับ	0.80	ใช้ได้
12. การออมคือการประหยัดเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น	1.00	ใช้ได้
13. การวางแผนการใช้จ่ายเป็นการออมอย่างหนึ่ง	0.60	ใช้ได้
14. เราควรจะออมเงินเมื่อมีรายได้	0.60	ใช้ได้
15. การออมที่ดีคือการลดการใช้จ่ายทุกชนิดเพื่อให้เหลือเงินมากๆ	0.60	ใช้ได้
16. การออมคือการเก็บเงินสดไว้เพื่อสะดวกในการใช้จ่าย	1.00	ใช้ได้
17. การซื้อทรัพย์สินเป็นการออมวิธีหนึ่ง	0.60	ใช้ได้
18. การบันทึกการใช้จ่ายแต่ละวันช่วยลดการใช้จ่ายได้	1.00	ใช้ได้
19. การซื้อของที่ไม่จำเป็นคือการไม่รู้จักออม	0.80	ใช้ได้
20. การปลูกฝังการออมควรเริ่มเมื่อมีรายได้เป็นของตนเอง	0.80	ใช้ได้
21. การตัดสินใจซื้อสินค้าแต่ละครั้งต้องพิจารณาความจำเป็น	0.80	ใช้ได้
22. การวางแผนก่อนการใช้จ่ายทุกครั้งทำให้มีเงินเหลือเก็บ	1.00	ใช้ได้
23. การฝึกลูกหลานให้ใช้จ่ายอย่างประหยัดเป็นการปลูกฝังวินัยทางการเงิน	0.80	ใช้ได้

**คุณภาพแบบทดสอบความรู้ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการออม
ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น**

ข้อความ	ค่า P	ค่า r	คุณภาพ
1. มีวิธีการออมเงินหลายแบบที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากธนาคาร	0.53	0.61	ใช้ได้
2. การวางแผนการออมเงินล่วงหน้าจะมีความมั่นคงในอนาคต	0.96	0.36	ใช้ได้
3. การออมที่ดีควรเก็บเงินส่วนที่ต้องการออมก่อนแล้วจึงแบ่งส่วนที่เหลือในการใช้จ่าย	0.96	0.36	ใช้ได้
4. การออมมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศ	0.45	0.58	ใช้ได้
5. การชำระหนี้ตรงเวลาช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ ทำให้กู้เงินได้อีกในอนาคต	0.38	0.26	ใช้ได้
6. การลงทุนในตลาดเงินเป็นการเพิ่มค่าของเงินให้มากขึ้น	0.75	0.53	ใช้ได้
7. บัตรเครดิตเป็นบัตรที่ใช้สิทธิซื้อสินค้าก่อนแล้วจึงหาเงินจ่ายภายหลัง	0.69	0.73	ใช้ได้
8. บัตรเดบิตเป็นบัตรที่ต้องมีเงินฝากธนาคารก่อนจึงสามารถใช้จ่ายได้	0.75	0.57	ใช้ได้
9. การให้บริการเงินสดทันใจเป็นการให้บริการที่ต้องมีดอกเบี้ยเกี่ยวข้องด้วยเสมอ	0.67	0.62	ใช้ได้
10. การออมคือรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้ว	0.33	0.46	ใช้ได้
11. ปัญหาของครอบครัวเกิดจากการไม่ควบคุมรายจ่ายให้เหมาะสมกับรายรับ	0.71	0.77	ใช้ได้
12. การออมคือการประหยัดเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น	0.96	0.32	ใช้ได้
13. การวางแผนการใช้จ่ายเป็นการออมอย่างหนึ่ง	0.71	0.50	ใช้ได้
14. เราควรออมเงินเมื่อมีรายได้	0.51	0.20	ใช้ได้
15. การออมที่ดีคือการลดการใช้จ่ายทุกชนิดเพื่อให้เหลือเงินมากๆ	0.73	0.35	ใช้ได้
16. การออมคือการเก็บเงินสดไว้เพื่อสะดวกในการใช้จ่าย	0.80	0.29	ใช้ได้
17. การซื้อทรัพย์สินเป็นการออมวิธีหนึ่ง	0.44	0.27	ใช้ได้
18. การบันทึกการใช้จ่ายแต่ละวันช่วยลดการใช้จ่ายได้	0.85	0.35	ใช้ได้
19. การซื้อของที่ไม่จำเป็นคือการไม่รู้จักออม	0.75	0.45	ใช้ได้
20. การปลูกฝังการออมควรเริ่มเมื่อมีรายได้เป็นของตนเอง	0.45	0.34	ใช้ได้
21. การตัดสินใจซื้อสินค้าแต่ละครั้งต้องพิจารณาความจำเป็น	0.67	0.70	ใช้ได้
22. การวางแผนก่อนการใช้จ่ายทุกครั้งทำให้มีเงินเหลือเก็บ	0.84	0.62	ใช้ได้
23. การฝึกลูกหลานให้ใช้จ่ายอย่างประหยัดเป็นการปลูกฝังวินัยทางการเงิน	0.67	0.79	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 55.0

N of Items = 23

r_{tt} (KR-20) = 0.8865

คุณภาพแบบสอบถามทัศนะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการออม
คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง
ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อคำถาม	ค่า IOC	คุณภาพ
1. ควรพยายามให้มีเงินเหลือจากการใช้จ่ายทุกเดือน	0.80	ใช้ได้
2. การเรียงลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่าย	0.80	ใช้ได้
3. การมีหนี้สินง่าย ๆ จะก่อให้เกิดความทุกข์ใจในภายหลัง	0.80	ใช้ได้
4. การเลือกซื้อสินค้าควรคำนึงถึงความจำเป็น	1.00	ใช้ได้
5. การออมทำให้ท่านมีเงินในการใช้จ่ายลดน้อยลง	1.00	ใช้ได้
6. การออมทำให้คนเป็นเศรษฐีได้	0.80	ใช้ได้
7. คนที่มีหนี้สินต้องเพิ่มความรอบคอบในการใช้เงินให้มาก	0.80	ใช้ได้
8. เงินออมช่วยสร้างความมั่นคงในชีวิต	0.80	ใช้ได้
9. การออมเงินมีหลายวิธีสามารถเลือกได้ตามความสะดวก	0.80	ใช้ได้
10. สาเหตุที่คนออมเงินไม่ได้เพราะการโฆษณาชวนเชื่อของสินค้าต่างๆ	1.00	ใช้ได้
11. การประกันภัยทรัพย์สินต่างๆเป็นเรื่องจำเป็น	1.00	ใช้ได้
12. การประกันชีวิตเป็นสิ่งที่ทุกคนควรทำ	0.80	ใช้ได้
13. การออมทำให้มีเงินซื้อของที่อยากได้	0.80	ใช้ได้
14. การออมทำให้มีสภาพคล่องทางการเงินมากขึ้น	1.00	ใช้ได้
15. การออมขึ้นอยู่กับกระแสสังคม	1.00	ใช้ได้
16. ควรมีการคิดวิธีหารายได้เสริมอยู่เสมอ	0.80	ใช้ได้
17. คนที่มีหนี้สินคือคนที่ไม่รู้จักการออม	0.80	ใช้ได้
18. การออมเงินควรทำทุกเดือนไม่ว่ามากหรือน้อย	1.00	ใช้ได้
19. เมื่อได้รับเงินควรจัดสรรเงินจำนวนหนึ่งเพื่อการออมไว้ก่อนเสมอ	1.00	ใช้ได้
20. รายได้ของท่านแต่ละเดือนเพียงพอต่อการใช้จ่าย	0.80	ใช้ได้
21. เมื่อต้องการซื้อสินค้าราคาแพงควรสะสมเงินให้เพียงพอต่อราคาสินค้า	1.00	ใช้ได้
22. การใช้สินค้าเลียนแบบเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย	1.00	ใช้ได้
23. การทำบัญชีรายรับรายจ่ายทำให้เสียเวลา	0.80	ใช้ได้
24. เพื่อความสะดวกควรมีบัตรเครดิตมากกว่า 1 บัตร	0.60	ใช้ได้

คุณภาพแบบสอบถามทัศนะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกี่ยวกับการออม
ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V1	81.0182	133.0923	.5664	.8874	ใช้ได้
V2	80.4727	133.7354	.4776	.8889	ใช้ได้
V3	80.9818	127.7960	.6214	.8850	ใช้ได้
V4	80.3091	138.1805	.3179	.8920	ใช้ได้
V5	81.4364	135.2875	.2905	.8937	ใช้ได้
V6	80.4545	134.5118	.4296	.8899	ใช้ได้
V7	81.4182	122.0626	.7093	.8818	ใช้ได้
V8	80.9455	129.4970	.6147	.8855	ใช้ได้
V9	81.1455	128.9785	.6081	.8855	ใช้ได้
V10	81.4909	134.2545	.3138	.8935	ใช้ได้
V11	81.5273	134.2909	.2662	.8959	ใช้ได้
V12	81.4727	130.2539	.5707	.8865	ใช้ได้
V13	81.0000	137.1111	.3390	.8917	ใช้ได้
V14	81.2182	138.7293	.2228	.8939	ใช้ได้
V15	81.5818	137.0997	.2738	.8933	ใช้ได้
V16	81.3455	123.6007	.7888	.8801	ใช้ได้
V17	80.5818	133.5811	.4901	.8887	ใช้ได้
V18	80.6909	138.0323	.3539	.8915	ใช้ได้
V19	80.7091	136.0620	.3442	.8917	ใช้ได้
V20	81.8000	127.5333	.5627	.8866	ใช้ได้
V21	81.0000	138.4815	.2667	.8929	ใช้ได้
V22	81.7273	129.2391	.6408	.8849	ใช้ได้
V23	81.8727	128.4094	.5857	.8859	ใช้ได้
V24	80.8545	120.2747	.7650	.8799	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 55.0

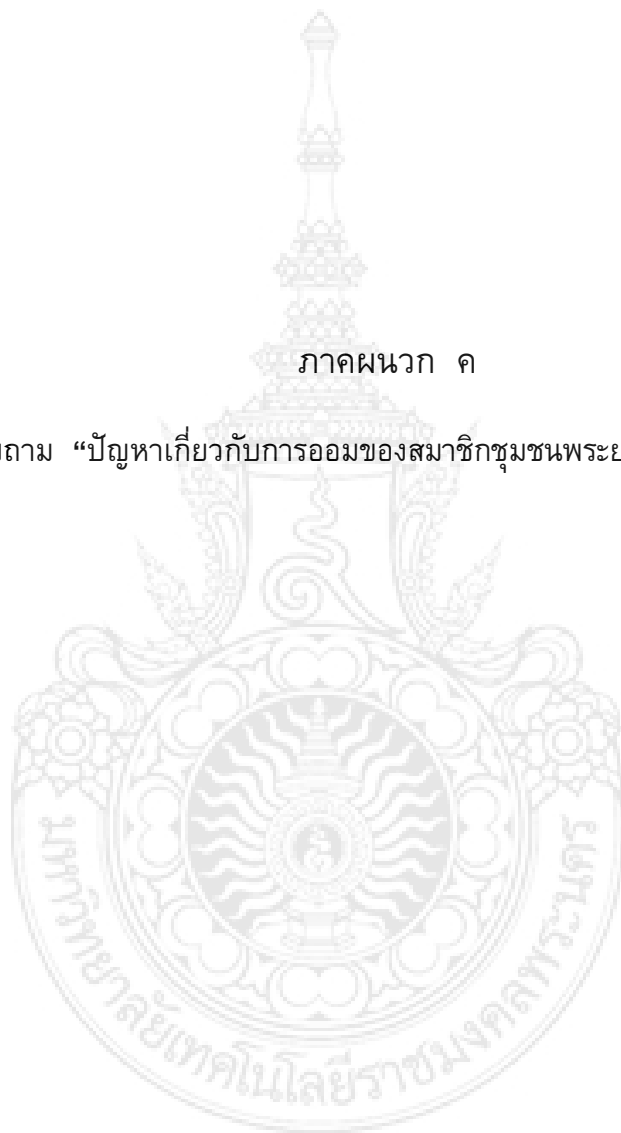
N of Items = 24

Alpha = .8929

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม “ปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์”

แบบสอบถาม ปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะ ด้านการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ได้อย่างเหมาะสมต่อไป แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการออม
- ตอนที่ 3 ทักษะเกี่ยวกับการออม
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากทุกท่าน ช่วยตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อคำถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ และสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาคุณลักษณะ ด้านการออมได้อย่างเหมาะสมต่อไป โดยคณะผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น คณะผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย

อาจารย์สมใจ จินชนะปทุมพร

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านที่สุด

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
---------------------------	----------------------------
2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี	☐ 30 – 40 ปี
☐ 40 – 50 ปี	☐ มากกว่า 50 ปี
3. อาชีพ

☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ คำขาย/ธุรกิจส่วนตัว	
4. สถานภาพครอบครัว

☐ โสด	☐ สมรส
☐ หม้าย	
5. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
☐ สูงกว่าปริญญาตรี	
6. รายได้ประจำต่อเดือน .....บาท
7. รายได้พิเศษต่อเดือน .....บาท
8. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (รวมตัวท่าน) ..... คน
9. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง..... คน
10. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู..... คน
11. ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน .....บาท
12. ถ้าค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอท่านจะแก้ปัญหาอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ยืมเงินจากญาติ	☐ กู้เงินนอกระบบ
☐ กู้เงินธนาคาร	☐ กู้เงินจากสหกรณ์
☐ นำสิ่งของไปจำนำ	☐ ทำงานพิเศษ
☐ พยายามวางแผนการใช้จ่ายให้รอบคอบ	☐ อื่นๆ.....
13. ท่านมีภาระหนี้สินหรือไม่

☐ มี	☐ ไม่มี
--------------------------	-----------------------------

14. แหล่งภาระหนี้สิน

☐ เงินกู้ยืมในระบบ	☐ ธนาคาร
☐ สถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร	☐ สหกรณ์
☐ ญาติ	☐ อื่นๆ.....

15. สาเหตุของการมีหนี้สิน

☐ เพื่อการใช้จ่ายรายวัน	☐ เพื่อซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก
☐ เพื่อการศึกษา	☐ เพื่อการลงทุน
☐ เพื่อการรักษาพยาบาล	☐ อื่นๆ.....

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการออม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อ	รายการ	ถูกต้อง	ไม่ ถูกต้อง
1.	มีวิธีการออมเงินหลายแบบที่มีผลตอบแทนสูงกว่าการฝากธนาคาร		
2.	การวางแผนเป้าหมายการเงินล่วงหน้าจะมีความมั่นคงในอนาคต		
3.	การออมที่ดีควรเก็บเงินส่วนที่ต้องการออมก่อนแล้วจึงแบ่งส่วนที่เหลือในการใช้จ่าย		
4.	การออมมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศ		
5.	การชำระหนี้ตรงเวลาช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ ทำให้กู้เงินได้อีกในอนาคต		
6.	การลงทุนในตลาดเงินเป็นการเพิ่มค่าของเงินให้มากขึ้น		
7.	บัตรเครดิตเป็นบัตรที่ใช้สิทธิซื้อสินค้าก่อนแล้วจึงหาเงินจ่ายภายหลัง		
8.	บัตรเดบิตเป็นบัตรที่ต้องมีเงินฝากธนาคารก่อนจึงสามารถใช้จ่ายได้		
9.	การให้บริการเงินสดทันใจเป็นการให้บริการที่ต้องมีดอกเบี้ยเกี่ยวข้องด้วยเสมอ		
10.	การออมคือรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้ว		
11.	ปัญหาของครอบครัวเกิดจากการไม่ควบคุมรายจ่ายให้เหมาะสมกับรายรับ		
12.	การออมคือการประหยัดเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น		
13.	การวางแผนการใช้จ่ายเป็นการออมอย่างหนึ่ง		
14.	เราควรจะออมเงินเมื่อมีรายได้		
15.	การออมที่ดีคือการลดการใช้จ่ายทุกชนิดเพื่อให้เหลือเงินมาก ๆ		
16.	การออมคือการเก็บเงินสดไว้เพื่อสะดวกในการใช้จ่าย		

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการออม (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ถูกต้อง	ไม่ ถูกต้อง
17.	การซื้อทรัพย์สินเป็นการออมวิธีหนึ่ง		
18.	การบันทึกการใช้จ่ายแต่ละวันช่วยลดการใช้จ่ายได้		
19.	การซื้อของที่จำเป็นคือการไม่รู้จักออม		
20.	การปลูกฝังการออมควรเริ่มเมื่อมีรายได้เป็นของตนเอง		
21.	การตัดสินใจซื้อสินค้าแต่ละครั้งต้องพิจารณาความจำเป็น		
22.	การวางแผนก่อนการใช้จ่ายทุกครั้งทำให้มีเงินเหลือเก็บ		
23.	การฝึกลูกหลานให้ใช้จ่ายอย่างประหยัดเป็นการปลูกฝังวินัยทางการเงิน		

ตอนที่ 3 ทศนะเกี่ยวกับการออม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.	ควรพยายามให้มีเงินเหลือจากการใช้จ่ายทุกเดือน					
2.	การเรียงลำดับความสำคัญในการใช้จ่ายเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่าย					
3.	การมีหนี้สินง่าย ๆ จะก่อให้เกิดความทุกข์ใจในภายหลัง					
4.	การเลือกซื้อสินค้าควรคำนึงถึงความจำเป็น					
5.	การออมทำให้ท่านมีเงินในการใช้จ่ายลดน้อยลง					
6.	การออมทำให้คนเป็นเศรษฐีได้					
7.	คนที่หนี้สินต้องเพิ่มความรอบคอบในการใช้จ่ายเงินให้มาก					
8.	เงินออมช่วยสร้างความมั่นคงในชีวิต					
9.	การออมเงินมีหลายวิธีสามารถเลือกได้ตามความสะดวก					
10.	สาเหตุที่คนออมเงินไม่ได้เพราะการโฆษณาชวนเชื่อของสินค้าต่างๆ					

ตอนที่ 3 ทักษะเกี่ยวกับการออม (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็นด้วยอย่าง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11.	การประกันภัยทรัพย์สินต่างๆเป็นเรื่องจำเป็น					
12.	การประกันชีวิตเป็นสิ่งที่ทุกคนควรทำ					
13.	การออมทำให้มีเงินซื้อของที่อยากได้					
14.	การออมทำให้มีสภาพคล่องทางการเงินมากขึ้น					
15.	การออมขึ้นอยู่กับกระแสสังคม					
16.	ควรมีการคิดวิธีหารายได้เสริมอยู่เสมอ					
17.	คนที่มีหนี้สินคือคนที่ไม่รู้จักการออม					
18.	การออมเงินควรทำทุกเดือนไม่ว่ามากหรือน้อย					
19.	เมื่อได้รับเงินควรจัดสรรเงินจำนวนหนึ่งเพื่อการออมไว้ก่อนเสมอ					
20.	รายได้ของท่านแต่ละเดือนเพียงพอต่อการใช้จ่าย					
21.	เมื่อต้องการซื้อสินค้าราคาแพงควรสะสมเงินให้เพียงพอต่อราคาสินค้า					
22.	การใช้สินค้าเลียนแบบเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย					
23.	การทำบัญชีรายรับรายจ่ายทำให้เสียเวลา					
24.	เพื่อความสะดวกควรมีบัตรเครดิตมากกว่า 1 บัตร					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดระบุแนวทางในการส่งเสริมการออมสำหรับสมาชิก

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ	นายสนทยา เขมวิรัตน์
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ถนนเลียบบคลองแอน ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 10210
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ

ประวัติการศึกษา

2529	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) เอกการเงินและธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) เอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ตามความคาดหวังของผู้บริหารสถานประกอบการ
- คุณลักษณะของอาจารย์ สายบริหารธุรกิจ ตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การศึกษาการดำเนินงาน เพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพุดติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
- ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
- การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2521	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
  - ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
    - การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
    - คุณลักษณะของอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
    - สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนา อาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
    - ทักษะคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสถิติ 1 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
    - ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิตคณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
    - ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทักษะคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
    - ความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
    - ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
  - ทักษะคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
  - การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
  - พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรประภา แสงสินเจริญชัย
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 92/262 หมู่บ้านทวีสุข ซอย เสรีไทย 29 ถนนเสรีไทย แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. 10240
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	
2527	นิติศาสตร์บัณฑิต (น.บ.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2546	นิติศาสตร์มหาบัณฑิต (น.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ทักษะคิดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
- การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	อาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 155 หมู่บ้านพงษ์ศิริชัย 3 ถนนบรมราชชนนี แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม.10170
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ

ประวัติการศึกษา

2525	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) การบัญชี มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2545	บัญชีมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ปัญหาการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นต้น 1 ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

